49՝ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1259 Ա. ՊՈԼԻՍ ՇԱԲԱԹ 3/16 ՕԳՈՍՏՈՍ 1905 14 ՀԷՄԱՇԻՒ, ԱԽԷՐ 1323 – 3 ԱՂՕՍԹՕՍ 1321

Journal Arménien
MANZOUMÉ-I-EFKIAR
Grand' Rue de la S-Porte,
CONSTANTINOPLE

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱՍԱՊԵԱՆ
ՈՐՈՒ Կ'ՈՒՂՂՈՒԻ ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
38, Գալաթա Ալէ Քափուսի, 38
Խմբագրութեան ուղղուած գրութիւններ եւ չեն արուիր

Մանզումէի Էֆքեար

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

منظومهٔ افکار
ارمنیه وی وسیاسی غزه‌در
صاحبی امتیازی : اوهانس قره‌جه
اداره‌سی باب‌عالی جاده‌سنده نومرو ۳۸

ԳԻՆԸ ԱՌԱՔԵԼԻ ԳԻՆԸ

	Տարեկան	Վեցամեայ
Պոլսոյ համար	80 գր.	50 գր.
Փաշաներու համար	108 »	60 »
Արտասահմանի համար	25 ֆր.	18 ֆր.

ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար, տողը 5 գրուշ
Մէկ անգամէ աւելի ծանուցմանց համար մասնաւոր պայմաններ

10 ՓԱՐԱ — ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ "ՄԱՆԶՈՒՄԷ„ ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ Ա.ՄԷՆ ՕՐ ԱՐՇԱԼՈՅՍԻՆ — 10 ՓԱՐԱ

Օրթոդոքսներ բազմահմուտ և պատուական աւագերէց Տ. Սահակ Ա. քհ. Տ. Սարգսեան որ ծանօթ է արդէն իր կրօնական երկասիրութիւնովը, մանաւանդ «Քննական կրօնագիտութիւնովը», այս անգամ դրած է մեզ հետեւեալ յօդուածը որ թէպտ արդար պատասխան մըն է այն խնդիր ու թերա. գաղափարներուն և արտայայտութիւններուն, զորս ժամանակէ մի ի վեր երիտասարդ բրած են Արմաշական վարդապետներէ ոմանք։ Հաճելիով կը հրատարակենք այս գրութիւնը և կը մաղթենք որ կրօնքի օրէնքին տակ ծածկուած այդ պատուհասները ուշի ուշով կարդան զայն և իրենց ազիտութեամբը չվնասեն խանգարել Հայ Եկեղեցիին ներդաշնակութիւնն ու կարգ ու սարքը։

ՇՆՈՐՀՈՒՆԱԿ Տ. ԿՈՐԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱՌԱՋԱՐԿԸ

«Արեւելեան Մամուլ» չարաթաթերթին ներկայ տարւոյս 27 Յուլիս և 31 թիւին մէջ «ԲԱՐԵՓՈԽՈՒՄ» խորագրով իմաստասիրական յօդուած մը հրատարակած է շնորհունակ Տ. Կորիւն վարդապետ, որով կ'առաջարկէ Հայ Եկեղեցին բարեփոխել, բարեշրջել, կամ որ նոյն է՝ բարեկարգել՝ բարեկարգեալ եկեղեցիներուն պէս, և այսպէս կ'սկսի իր առաջարկը. «Օտարազգի անմասնաւոր անձնաւորութեան մը հետ տեսնուելու առիթով՝ խօսքը երբ եկեղեցական խնդիրներու վրայ դարձաւ, մանաւորապէս շեշտուեցաւ թէ՝ Հայ Եկեղեցին բարեփոխումի պէտքը այսօր անհրաժեշտ դարձած է այլ եւս»։— «Այն եկեղեցին որ երկուսուն ընդունածը այսօր ալ պաշտպանել կը սիրէ, ամենամած սխալը կը գործէ»։— «Բարեփոխումը անհրաժեշտ է և հարկաւոր. Թո՛ղ եկեղեցին մեզ յարմարի և ոչ թէ մենք անոր» եւն.։

Այս՝ և ասոնց պէս ուրիշ խել մը նախադասութիւններ՝ վճիռներ՝ որ յաճախուն կը վխտան յիշեալ յօդուածին մէջ, տարակոյս չկայ որ ինձի պէս հրնօրեայ գլուխներու իրաւացի զարմանք կը պատճառեն, թէ արդեօք ասոնք եկեղեցւոյ զաւակի՞ թէ պաշտօնէի մտածումներ են։ Ո՞ր բարեխոհ իմաստասէր, որ բարեկարգեալ կամ անբարեկարգ կրօնի կամ դէն կը հրամայեն որ ծնողք հպատակին զաւակց, և ոչ զաւակք՝ ծնողաց։ Եկեղեցին յարփոխ Պրոտէոս է որ ամէն կերպարանքներէ անցնի, ամէն օր՝ ամէն տարի՝ ամէն դար նոր նոր գոյներով չպարուի։ Կրօնքն ու Եկեղեցին զգեստներու նոր բաձեւութեանց պէս չենք կրնար հեռացնէ նորաձեւել։— Մէկ է Եկեղեցին, անփոխելի, այսինքն՝ անպարտելի ի դրանց դժոխոց (Մատթ. ԺԶ. 18). անծերանալի և յաւիտենական, դանձարան ճշմարտութեանց, սիւն և ամրութիւն հաւատացելոց (Ա. Տիմ. Գ. 15.)։ Բացատրենք ըսածնիս։ Եկեղեցին ունի Վարդապետութիւններ և Խորհուրդներ, այսինքն՝ արարողութիւններ, սովորութիւններ, ոճեր, եւն։ Հաւատոյ դաւանաբանական վարդապետութիւնները անփոփոխելի՝ անանցանելի են, սրբագրելի չեն. ականջներնուս մարմնեցուն չենք կրնար յարմարցնել անոնք (Բ. Տիմ. Գ. 3.), վասն զի յաւիտենական ճշմարտութիւններ են՝ Աստուծմէ աւանդուած՝ Աստուածաշունչ գրքերով, զորս ամէն եկեղեցիք պարտաւոր են միօրինակութեամբ պահել՝ անզեղչ և անյաւելուած, և անոնք փոխոխողներ՝ ըլլան թող հրեշտակներ՝ ըլլան թող Առաքեալներ, կը նզովեն զիրք (Գաղ. Ա. 8-9.)։ Իսկ ծէսերն ու արարողութիւններն այնպէս չեն. անոնք՝ այո՝ ըստ ժամանակին փոփոխութիւններ կրնան կրել։ վասն զի անոնք պաշտամունքին մարմնացումներն ըլլալով հոգեւորական իրողութեանց նկարագիրները կը կրեն իրենց մէջ կամ վերները. և ըստ պահանջման ժամանակի անցման՝ նշանակութիւնն չմնալով՝ կը վերնան կամ կը փոխուին։ Այսպէս եղան Խարայելի զոհերը, գաւազանները, եւն. որոնք Քրիստոսի արեամբ մարդկային հոգիներու փրկուելու նկարագիրը ուներին վրանին, որ պիտի կատարուեր. և իբր 14-15 դար այդ նշանակութեամբ տեւեցին. բայց երբ Քրիստոս Փրկիչ այդ փրկագործութիւնը կատարեց, այլ եւս այն ծէսերուն վրայ նշանակութիւն չմնաց, ըլլալիքը եղաւ՝ լմնցաւ, և Եկեղեցւոյ Աստուածային հիմնադիրը անոնց տեղ սահմանեց ծէսեր՝ Մկրտութիւն, Հաղորդութիւն, եւն. որ անոր փրկագործութեան կատարուած ըլլալուն նկարագիրը ունին։ Այսպէս ալ Քրիստոնէական Եկեղեցեաց մէջ շատ ծէսեր փոփոխութիւններ կրած են, և ասոր համար է որ հարեւան եկեղեցիք հաւատոյ վարդապետութեանց պէս ծէսերն ալ միօրինակութեամբ չեն պահած, և իրարմէ տարբեր շատ ծէսեր կը պահեն անձնուրոյն։

Այս այսպէս ըլլալով, մենք Արժ. վարդապետին եկեղեցին բարեփոխելու առաջարկը բարեմտութեամբ առնելու կողմն ըլլալով կ'ուզենք իմանալ թէ՝ Եկեղեցւոյ հաւատքի վարդապետութեանց համար չէր, այլ ծէսերու մասին բարեփոխում կ'առաջարկէր, տարբեր եկեղեցեաց մէջ խնդրուած շատ մը ալլազան ծէսերն ի նկատի առնելով, որոնք Քրիստոնէութեան հոգեւոր պաշտօնին բոլորովին նիւթապաշտութեան կերպարանք կուտան, և ի մասնաւորի՝ մեր եկեղեցւոյ ծէսերը քննութեան բովէ անցընելով պաշտաման հոգեկանութիւնը նիւթականացընելու երեւոյթ ունեցողներ եթէ կան՝ անոնք բարեփոխելու պէտքը կը մատնանիշէր. բայց հեռաւեալ խօսքերը այսպիսի բարեմտութեան մը ամենեւին տեղի չեն թողուր. «Հնութեան դրօշմով մեզի հասած հաւատքը կամ եկեղեցին պէտք է յարմարի իր ժամանակին։ Իմաստասիրութիւնը ամէն ժամանակ նորանոր քայլեր կ'առնէ ու կը յառաջդիմէ, կը զարգանայ։ Կրօնքն ալ տեսակ մը հոգեկան իմաստասիրութիւն՝ պէտք է վերմանայ ու իր բացատրութեան բոլոր ձեւերը պէտք է փոխէ, բարձրացընէ, ինչպէս կ'ընէ ան ու ինչպէս կ'ընէ գիտութիւնը։ Աստուածաբանութիւնը պէտք է մեծ փոփոխութեանց ենթակայ ըլլայ, որուն կ'աչխատի կարծես ազատ բողոքականութիւնը, որուն միտքը ոչ կաչկանդումներ և ոչ ալ մասնաւոր ջղձանակ մը ունի։ Մինչդեռ կաթոլիկ եկեղեցին, Յոյն եկեղեցին ինչպէս նաեւ մերը ընդհանրապէս հինով բաւականալ կ'ուզեն ու բնաւ երբեք չեն ուզեր ընդլայնել իրենց տեսութեան հորիզոնը»։— եթէ չեմ սխալիր շնորհունակ Ս. Հայրը կ'առաջարկէ եկեղեցին ոտքով գլխով, հոգիով և մարմնով, վարդապետութիւններով և ծէսերով չրջել փոխել բոլորովին նոր կերպարանքի, և ժամանակին յարմարցնել։ — Իրա՛ւ է որ խելքերնիս չառներ թէ ի՞նչ է աս ժամանակին յարմարցնելը, վասն զի աս իմաստասիրական է։

Եկեղեցւոյ մեծ հիմնադիրները՝ Քրիստոսի Ս. Առաքեալները, իրենց կազմակերպած ընդհանուր Ս. Եկեղեցւոյ օրէնք դրած հրամայած են Փիրքերով՝ որ հաւատոյ մասնց վերաբերեալ վարդապետութիւններուն ամէնքն ալ Ս. Գիրքերէն պէտք է սորվին, Գիրքերուն ըսածներէն աւելի պակաս կամ տարբեր բաներու պէտք չէ հաւատան, և Գիրքերուն ըսածներն ալ՝ ո՛չ մէկ պատրուակաւ՝ պէտք չէ յեղաշրջուին, ուստի և այն Առաքելական դարէն սկսեալ Քրիստոնեայ եկեղեցւոյ բոլորին ալ հաւատոյն սկզբունքն եղած է ամէն առն՝ թէ հաւատոյ վարդապետութեանց մէջ նորութիւնը (այսինքն, Ս. Գրքին վարդապետութենէն օտար վարդապետութիւն հնարել՝ ուսուցանելը) հերետիկոսութիւն է. և Եկեղեցւոյ միաբանութենէն տարբեր վարդապետութեամբ բաժան՝ նոր ժողով կազմելը հերձուածողութիւն է։ Արդ՝ ինչպէս մեկնել՝ Տ. Կորիւն վարդապետին Եկեղեցւոյ բարեփոխման առաջարկը. արդեօք Ս. Գիրքը՝ պէտք է ասեն տեսն բարեփոխենք, սրբագրենք, որ եկեղեցին ալ անոնցմով բարեփոխուի. ինչ պէտք է իմանալ «Հաւատոյ տեսութեան հորիզոնը ընդլայնել» ըսելով։

Ինչպէս իմանալու ենք սա հետեւեալներն ալ. «Ինչո՞ւ համար արդեօք հազար տարիներ առաջ դրուած կանոնը, օրէնք մը, սովորութիւն մը, վարդապետութիւն մը, որոնք բնաւ չեն կրնար հաստուիլ մեր ըմբռնումներուն հետ, ինչո՞ւ ընդունինք, գիտնալով թէ մեր գաղափարներուն բոլորովին ներհակ են անոնք...»— Ասիկա չէ անչուշտ՝ մեր հաւատոյ տեսութեան հորիզոնը ընդլայնելը, զի շատ սուր կը բուրէ իր մէջ Աստուածեանի կծու հոտը. ասիկայ պարզապէս ըսել է թէ՝ Արարիչ Աստուծոյ ինքնագոյութիւնը, Երրորդութեան վարդապետութիւնը, Բանին Աստուծոյ Մարդեղութիւնը, Ս. Հոգւոյ վերստին ծնունդը, Շնորհաց ներգործութիւնը, Աղօթից պատասխանը, Մեռելոց յարութիւնը, Յաւիտենական կեանքը, եւն. եւն. ասոնց ամէնքն ալ վերցնել նետելու է, որովհետեւ ո՛չ մէկը մեր ըմբռնումներուն հետ հաշտ է. այսինքն՝ ասոնց և և ոչ մէկը կրնանք ըմբռնել լիովին. բայց Գիրքին հաւատոյ վարդապետութիւնը պարտ կը դնէ ճշմարիտ Քրիստոնեային՝ ասոնք և ասոնց նման շատ վարդապետութիւններ ալ ընդունիլ և պաշտել՝ պահել անփոփոխ, զի յարփոխ հաւատքը անհաւատութեան կը յանգի։

Բայց վարդապետը իր առաջարկած եկեղեցւոյ բարեփոխման դրութիւնը՝ կերպով մը սրբագործելու նպատակաւ անուշա՝ Ցիսուսի Քրիստոսի և Պօղոս Առաքելոյ ըսածները կամ չըսածները և ըսածները կամ չըսածներն ալ յառաջ կը բերէ հետեւեալ պարբերութեան մէջ. «Եթէ մարդկային ամէն մէկ գործ անպատճառ պէտք է որ փոփոխութեան ենթակայ ըլլայ, եկեղեցին ալ իրրեւ մարդկային կեանքի հետ վերաբերութիւն ունեցող գործ պէտք է փոխուի, խնդիր չէ թէ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՀԻՄՆԱԴԻՐ ՄԸ ուեցած ըլլայ ան»։ Ինչ վարագոյր է սա որ կը բացուի։ Ինչ. հարկ է եղեր որ Աստուծոյ հիմնած կառուցած չենքն ալ աւրշակենք կերպարանափոխենք. այո՛. հոգ ընելու չենք եղեր թէ անիկայ Աստուծմէ հիմնուած է, քակելու, կործանելու, ժամանակին նորաձեւութեան յարմարցընելու, և ուզածնուս պէս ուզած ձեւերնուս մացուցելո՞ւ ենք եղեր. ասիկայ անկրօնները անհաւատներու գրչաց թափիփուքը չէ հապա ինչ է. ասոր համար չէ՞ր որ մենք ալ ենթադրել կը սիրէինք որ վարդապետին զրչէն ելած չըլլալու էր ան։ Ինչ. յաւիտենական օրենքներ ըսուած Աստուծմէ տրուած օրէնքները կանոնները մենք պէտք է սրբագրենք եղեր. յաւելենք, կրճատենք, աւելցընենք, ջնջենք, մէկ խօսքով՝ ժամանակին յարմարցընենք եղեր։ Օ՜ն անդր, ասիկայ շատ առաջ երթալ է. եթէ ժամանակը սկեպտիկեան դառնայ, աստուածեան կամ անաստուածեան դառնայ, պէտք է ուրեմն եկեղեցին սկեպտիկա՞ն, աստուածե՞ն կամ անաստուածե՞ն չմնենք. բայց ան տեսն ասիկայ եկեղեցի չըլլար, յիմարանոց ալ չէ. եկեղեցին ճշմարիտ հաւատացելոց միաբանութեան համաժողովն է, իսկ ասիկայ կը դառնայ անկրօն անհաւատութեան բարեկոն մը. Թո՛ղ չմնողները պարծին անոր վրայ։

Գանք հիմայ այս բարեփոխութեան կամ չարափոխութեան հարկաւորութիւնը հաստատող հեղինակական օրինակաց, որ յառաջ կը բերէ Հայր սուրբը, «Քրիստոս Հրեայ էր, և սակայն գիտնք թէ մեծագոյն հարուածը տուաւ Մովսիսականութեան (չա՛տ սխալ) և կերպով հասկցած էին թէ Քրիստոնէական ոգին բոլորովին հակառակ էր Հինէ. զօրաւոր աքացին զարկին անոր ջնջելու համար գալն...»—Սիրելի է ինձ ենթադրել որ այս պարբերութիւնը ծայրէ ի ծայր Հայր Սուրբին յօդուածին մէջ դրսէն ապրդած ըլլայ, ա՛նչափ ճշմարտութեան հակառակ ըլլալուն համար. բայց աս ալ՝ նախասինք պիտի ըլլար տպարանին կամ պարբերական թերթին խմբագրին. ուստի թողլով ենթադրութեանց մէջ դնելու անօգուտ վարանումները, կուգամ մէյմէկ համառօտ պատասխաններով կենալ նկատելի կէտերը։

Եկեղեցին՝ մարդկայնն կեանքի հետ վերաբերութիւն ունեցող ԳՈՐԾ չէ. եկեղեցին սրբազան ձուլարանը՝ բովը՝ կաղապարն է Քրիստոնէութեան. յորում Քրիստոնեայք կը ձուլուին կը կաղապարուին Աստուծոյ ուզածին պէս. Աստուածահիմն կրթարանը մարդարանն է, յորում որդիք Քրիստոնէից կը կըրթուին հոգեշունչ հրանգօք. մայր և ծնող և կրթիչ է Քրիստոնէութեան՝ երկնային անտնօրենելի կանոնօք, և ոչ մարդկային կեանքի հետ վերաբերութիւն ունեցող գործ, որ ըստ պատահակութեան ամէն կերպարանքի փոփոխութեան ենթակայ լինի։...—Վարդապետին այս տեղ՝ եկեղեցւոյ մարդակոյտ մարմնը իբր մարդկային գործ նկատուելն դնելը անտարակոյս նպատակաւ է. այդ նպատակը ուրիշ բան չէ՝ եթէ ոչ՝ ըսել, թէ որովհետեւ եկեղեցին մարդկային կեանքի վերաբերող գործ է, մարդոց պէս ան ալ փոփոխական է և պէտք է փոփոխուի. և ասիկայ կերպով մըն ալ յայտնի բան է սա ամբաշտական յանգով. «Եկեղեցին պէտք է փոխուի, խնդիր չէ թէ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՀԻՄՆԱԴԻՐ ՄԸ ուեցած ըլլայ ան»։ Ինչ վարագոյր է սա որ կը բացուի։ Ինչ. հարկ է եղեր որ Աստուծոյ հիմնած կառուցած չենքն ալ աւրշակենք կերպարանափոխենք. այո՛. հոգ ընելու չենք եղեր թէ անիկայ Աստուծմէ հիմնուած է, քակելու, կործանելու, ժամանակին նորաձեւութեան յարմարցընելու, և ուզածնուս պէս ուզած ձեւերնուս մացուցելո՞ւ ենք եղեր. ասիկայ անկրօններու անհաւատներու գրչաց թափիփուքը չէ հապա ինչ է. ասոր համար չէ՞ր որ մենք ալ ենթադրել կը սիրէինք որ վարդապետին զրչէն ելած չըլլալու էր ան։ Ինչ. յաւիտենական օրենքներ ըսուած Աստուծմէ տրուած օրէնքները կանոնները մենք պէտք է սրբագրենք եղեր. յաւելենք, կրճատենք, աւելցընենք, ջնջենք, մէկ խօսքով՝ ժամանակին յարմարցընենք եղեր։ Օ՜ն անդր, ասիկայ շատ առաջ երթալ է. եթէ ժամանակը սկեպտիկեան դառնայ, աստուածեան կամ անաստուածեան դառնայ, պէտք է ուրեմն եկեղեցին սկեպտիկա՞ն, աստուածե՞ն կամ անաստուածե՞ն չմնենք. բայց ան տեսն ասիկայ եկեղեցի չըլլար, յիմարանոց ալ չէ. եկեղեցին ճշմարիտ հաւատացելոց միաբանութեան համաժողովն է, իսկ ասիկայ կը դառնայ անկրօն անհաւատութեան բարեկոն մը. Թո՛ղ չմնողները պարծին անոր վրայ։

Գանք հիմայ այս բարեփոխութեան կամ չարափոխութեան հարկաւորութիւնը հաստատող հեղինակական օրինակաց, որ յառաջ կը բերէ Հայր սուրբը, «Քրիստոս Հրեայ էր, և սակայն գիտնք թէ մեծագոյն հարուածը տուաւ Մովսիսականութեան (չա՛տ սխալ) և Պօղոս Առաքեալ գիտնք թէ իր մտքին բովանդակ կարողութեամբը կռուեցաւ Նոյն Մովսիսականութեան դէմ (սխալ ամենեւին), և Սինայի օրէնքներուն դէմ գրեթէ լուսանքներ տեղացուց (սուտ բոլորովին)... վասն զի շատ աղէկ կերպով հասկցած էին թէ Քրիստոնէական ոգին բոլորովին հակառակ էր Հինէ (սխալ հիմնովին), զօրաւոր աքացին զարկին անոր ջնջելու համար գալն (սո՛ւտ բոլորովին)։»

Քրիստոս բնաւ հարուած չտուաւ Մովսիսականութեան. միեւնոյն Աստուածը այսօրուան հիմնածը վաղը չկործանէր, երբեմնի տուած օրէնքին հակառակ օրէնք չտար ետքէն, ասիկայ Աստուծոյ վրայ մարդկերպ նկատում է. Աստուած մարդ չէ սխալական, որ առաջէն ըրածը սխալ ըլլայ և ետքէն ուղղէ անիկայ։ Քրիստոս լեռան վրայի քարոզին մէջ՝ Հայրասէրներն զրուցածին ուղղակի հակառակը ըսաւ. «Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս, ո՛չ եկի լուծանել այլ լնուլ։ Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ անցցին երկինք և երկիր, յոտա մի՝ որ նշանախց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն և ի մարգարէից, մինչեւ ամենայն եղիցի»։ (Մատթ. Ե. 17—19)։ Քրիստոս Մովսիսականութիւնը՝ Մովսիսական տընտեսութիւնը հալածելու կործանելու չեկաւ, անոր թերութիւնները լրացնելու՝ պակասներն ամբողջացնելու կատարելագործելու եկաւ։ Մովսիսական օրէնք՝ իբր տղայոց արուած նախապարասական դասեր էին, կատարելոց համար թերի էր այն, և Յիսուս Քրիստոս այդ թերին լցուց՝ ըսելով. «Լուարուք զի ասացաւ առաջնոցն..., այլ ես ասեմ ձեզ» էն. (Մատթ. Ե. 21—48)։ Բայց թէ Քրիստոս Դպրաց, Փարիսեցւոց, Օրինականաց, Քահանայից և Քահանայապետաց դէմ ստէպ խօսելով զանոնք կը յանդիմանէր, եւ Մովսիսական տնտեսութեան տակ անոնց բռնած ընթացքները կը պախարակէր, ատոնցմով Մովսիսական օրէնքները չէր կործաներ. այդ պաշտօնէից՝ ընդդէմ Աստուածային օրինաց՝ ընդունած եւ պաշտած ծէսերու աւանդութիւններն էր որ կը տարամերժէր, և առ այդ անոնց ունեցած կատաղի նախանձախնդրութիւններն էր որ կը դատապարտէր (Մատթ. Ժե. Մարկ. Է.), որք հոգիներու փրկութեան կը վնասէին (Մատթ. ԻԳ. 13)։

Այստեղ չենք կրնար մտածել թէ Հայրասէրին առաջարկածն ալ ատանկ աւանդական ծէսերու և արարողութիւններու համար է, վասն զի այս պարբերութեան մէջ բացէ ի բաց ըսած է Աստուածահիմն օրինաց և ծիսից համար թէ պէտք է միշտ փոխիփուին մարդոց ձեռքով, և ժամանակին յարմարին։ Մենք ասիկայ չենք կրնար ընել, և այս բանը մեզի առաջարկողին վրայ ալ բարի Քրիստոնէայի հաւատք չենք կրնար ունենալ։ Անցողակի աս ալ ըսենք. Հայ Եկեղեցւոց մէջ հոգիներու փրկութեան վասնդող աւանդութիւններ՝ ծէսեր չեն գտնուիր։ Իսկ եթէ վարդապետին դիտումն ըլլայ ամէն ծէս վարել եկեղեցիէն. կ'ապահովենք զինքը՝ որ անկարելւոյն ետեւէն կը ձգտի։ Պաշտելութիւնը օ՛րէսք պարզ ըլլայ, դարձեալ ձեւ կերպարանք մը ունի, մարմնացում մը կ'ըլլայ, և այդ մարմնացումը անհրաժեշտ է. երկնից հրեշտակներու յատուկ հոգեղէն պաշտելութիւնը չենք կրնար պաշտել. այո՛՝ զԱստուած պէտք է հոգւով և ճշմարտութեամբ պաշտենք, բայց ձեւով դրած՝ անձնուիրական ամէն ցոյցեր կը չռայլէր անոր և չարունակ կ'արտասուէր, վախնալով որ իրեն համար անձը զոհելու ատենին առաջ դացող այս վնասնէն երիտասարդը պիտի չկրնար այլ եւս վերակենդանանալ։ Նաւակները չարունակ դեռեռելերքը քերելով ալիքներէ զերծ կը մնային և կատարեալ արագութեամբ կը յառաջանային. այսպէս Ամմիրալեայի ծոցէն անցնելով մեզմ ու հանդարտ օդով մը վեց օր ճամբորդելէ ետք առանց ոեւէ դէպքի հասան իրենց նպատակակէտին։ Ուղեւորութեան երրորդ օրը Լավառէտ մէկ քիչ մը այլերը բացաւ, սակայն դարձեալ չկրնալով սթափիլ բանդագուշանքներով անցուց ամբողջ ճամբան։ Երբ Բօլսն հասան Մբր Մօուրթոն Լավառէտը կրկին Սթիմզ պանդոկը իջեցուց ուր նախապէս իջեւանած էին իրենց առաջին այցելութեան պահուն։ Միս Օռէթ ոչ միայն Լաւառէտի այս ծանր վիճակը կ'ողբար, այլ կը ցաւէր նաեւ որ երիտասարդը եթէ բժշկուէր իսկ մեծ դժուարութեան պիտի բաղխէր չորս միլիոնը գանձելու համար, քանի որ այս ճարտարութիւնները գիրենք քայ մը չառաջացնէլ գատ ունէին ետ իսկ տարած էին։ Մբր Մօուրթոն առ այժմ մտցած էր գործնական կերպարանքով արարողութեամբ երկրպագութեամբ. մարդիկ լոկ հոգի չեն. պաշտելութեան կերպերնին ալ քիչ շատ մարմնացում ունենալու է։

Յօդուածին պարբերութիւնը աս ալ ըսած էր. «Եւ Պօղոս Առաքեալ գիտենք թէ իր մտքին բովանդակ կարողութեամբը կռուեցաւ Նոյն Մովսիսականութեան դէմ, և Սինայի օրէնքներուն դէմ գրեթէ լուսանքներ տեղացուց (սուտ բոլորովին)... վասն զի շատ աղէկ կերպով հասկցած էին թէ Քրիստոնէական ոգին բոլորովին հակառակ էր Հինէ (սխալ հիմնովին), զօրաւոր աքացին զարկին անոր ջնջելու համար գալն (սո՛ւտ բոլորովին)։»

Քրիստոս բնաւ հարուած չտուաւ Մովսիսականութեան. միեւնոյն Աստուածը այսօրուան հիմնածը վաղը չկործաներ, երբեմնի տուած օրէնքին հակառակ օրէնք չտար ետքէն, ասիկայ Աստուծոյ վրայ մարդկերպ նկատում է. Աստուած մարդ չէ սխալական, որ առաջէն ըրածը սխալ ըլլայ և ետքէն ուղղէ անիկայ։ Քրիստոս լեռան վրայի քարոզին մէջ՝ Հայրասէրներն զրուցածին ուղղակի հակառակը ըսաւ. «Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս, ո՛չ եկի լուծանել այլ լնուլ։ Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ անցցին երկինք և երկիր, յոտա մի՝ որ նշանախց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն և ի մարգարէից, մինչեւ ամենայն եղիցի»։ (Մատթ. Ե. 17—19)։ Քրիստոս Մովսիսականութիւնը՝ Մովսիսական տընտեսութիւնը հալածելու կործանելու չեկաւ, անոր թերութիւնները լրացնելու՝ պակասներն ամբողջացնելու կատարելագործելու եկաւ։ Մովսիսական օրէնք՝ իբր տղայոց արուած նախապարասական դասեր էին, կատարելոց համար թերի էր այն, և Յիսուս Քրիստոս այդ թերին լցուց՝ ըսելով. «Լուարուք զի ասացաւ առաջնոցն..., այլ ես ասեմ ձեզ» էն. (Մատթ. Ե. 21—48)։ Բայց թէ Քրիստոս Դպրաց, Փարիսեցւոց, Օրինականաց, Քահանայից և Քահանայապետաց դէմ ստէպ խօսելով զանոնք կը յանդիմանէր, եւ Մովսիսական տնտեսութեան տակ անոնց բռնած ընթացքները կը պախարակէր, ատոնցմով Մովսիսական օրէնքները չէր կործաներ. այդ պաշտօնէից՝ ընդդէմ Աստուածային օրինաց՝ ընդունած եւ պաշտած ծէսերու աւանդութիւններն էր որ կը տարամերժէր, և առ այդ անոնց ունեցած կատաղի նախանձախնդրութիւններն էր որ կը դատապարտէր (Մատթ. Ժե. Մարկ. Է.), որք հոգիներու փրկութեան կը վնասէին (Մատթ. ԻԳ. 13)։

Այստեղ չենք կրնար մտածել թէ Հայրասէրին առաջարկածն ալ ատանկ աւանդական ծէսերու և արարողութիւններու համար է, վասն զի այս պարբերութեան մէջ բացէ ի բաց ըսած է Աստուածահիմն օրինաց և ծիսից համար թէ պէտք է միշտ փոխիփուին մարդոց ձեռքով, և ժամանակին յարմարին։ Մենք ասիկայ չենք կրնար ընել, և այս բանը մեզի առաջարկողին վրայ ալ բարի Քրիստոնէայի հաւատք չենք կրնար ունենալ։ Անցողակի աս ալ ըսենք. Հայ Եկեղեցւոց մէջ հոգիներու փրկութեան վասնդող աւանդութիւններ՝ ծէսեր չեն գտնուիր։ Իսկ եթէ վարդապետին դիտումն ըլլայ ամէն ծէս վարել եկեղեցիէն. կ'ապահովենք զինքը՝ որ անկարելւոյն ետեւէն կը ձգտի։ Պաշտելութիւնը օ՛րէսք պարզ ըլլայ, դարձեալ ձեւ կերպարանք մը ունի, մարմնացում մը կ'ըլլայ, և այդ մարմնացումը անհրաժեշտ է. երկնից հրեշտակներու յատուկ հոգեղէն պաշտելութիւնը չենք կրնար պաշտել. այո՛՝ զԱստուած պէտք է հոգւով և ճշմարտութեամբ պաշտենք, բայց ձեւով դրած՝ անձնուիրական ամէն ցոյցեր կը չռայլէր անոր և չարունակ կ'արտասուէր, վախնալով որ իրեն համար անձը զոհելու ատենին առաջ դացող այս վնասնէն երիտասարդը պիտի չկրնար այլ եւս վերակենդանանալ։ Նաւակները չարունակ դեռեռելերքը քերելով ալիքներէ զերծ կը մնային և կատարեալ արագութեամբ կը յառաջանային. այսպէս Ամմիրալեայի ծոցէն անցնելով մեզմ ու հանդարտ օդով մը վեց օր ճամբորդելէ ետք առանց ոեւէ դէպքի հասան իրենց նպատակակէտին։ Ուղեւորութեան երրորդ օրը Լավառէտ մէկ քիչ մը աչքերը բացաւ, սակայն դարձեալ չկրնալով սթափիլ բանդագուշանքներով անցուց ամբողջ ճամբան։ Երբ Բօլսն հասան Մբր Մօուրթոն Լավառէտը կրկին Սթիմզ պանդոկը իջեցուց ուր նախապէս իջեւանած էին իրենց առաջին այցելութեան պահուն։ Միս Օռէթ ոչ միայն Լաւառէտի այս ծանր վիճակը կ'ողբար, այլ կը ցաւէր նաեւ որ երիտասարդը եթէ բժշկուէր իսկ մեծ դժուարութեան պիտի բաղխէր չորս միլիոնը գանձելու համար, քանի որ այս ճարտարութիւնները գիրենք քայ մը չառաջացնէլ գատ ունէին ետ իսկ տարած էին։ Մբր Մօուրթոն առ այժմ մտցած էր գործնական կերպարանքով արարողութեամբ երկրպագութեամբ. մարդիկ լոկ հոգի չեն. պաշտելութեան կերպերնին ալ քիչ շատ մարմնացում ունենալու է։

Յօդուածին պարբերութիւնը աս ալ ըսած էր. «Եւ Պօղոս Առաքեալ գիտենք թէ իր մտքին բովանդակ կարողութեամբը կռուեցաւ Նոյն Մովսիսականութեան դէմ, և Սինայի օրէնքներուն դէմ գրեթէ լուսանքներ տեղացուց (սուտ բոլորովին)... վասն զի շատ աղէկ կերպով հասկցած էին թէ Քրիստոնէական ոգին բոլորովին հակառակ էր Հինէ (սխալ հիմնովին), զօրաւոր աքացին զարկին անոր ջնջելու համար գալն (սո՛ւտ բոլորովին)։»

Քրիստոս բնաւ հարուած չտուաւ Մովսիսականութեան. միեւնոյն Աստուածը այսօրուան հիմնածը վաղը չկործաներ, երբեմնի տուած օրէնքին հակառակ օրէնք չտար ետքէն, ասիկայ Աստուծոյ վրայ մարդկերպ նկատում է. Աստուած մարդ չէ սխալական, որ առաջէն ըրածը սխալ ըլլայ և ետքէն ուղղէ անիկայ։ Քրիստոս լեռան վրայի քարոզին մէջ՝ Հայրասէրներն զրուցածին ուղղակի հակառակը ըսաւ. «Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս, ո՛չ եկի լուծանել այլ լնուլ։ Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ անցցին երկինք և երկիր, յոտա մի՝ որ նշանախց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն և ի մարգարէից, մինչեւ ամենայն եղիցի»։ (Մատթ. Ե. 17—19)։ Քրիստոս Մովսիսականութիւնը՝ Մովսիսական տընտեսութիւնը հալածելու կործանելու չեկաւ, անոր թերութիւնները լրացնելու՝ պակասներն ամբողջացնելու կատարելագործելու եկաւ։ Մովսիսական օրէնք՝ իբր տղայոց արուած նախապարասական դասեր էին, կատարելոց համար թերի էր այն, և Յիսուս Քրիստոս այդ թերին լցուց՝ ըսելով. «Լուարուք զի ասացաւ առաջնոցն..., այլ ես ասեմ ձեզ» էն. (Մատթ. Ե. 21—48)։ Բայց թէ Քրիստոս Դպրաց, Փարիսեցւոց, Օրինականաց, Քահանայից և Քահանայապետաց դէմ ստէպ խօսելով զանոնք կը յանդիմանէր, եւ Մովսիսական տնտեսութեան տակ անոնց բռնած ընթացքները կը պախարակէր, ատոնցմով Մովսիսական օրէնքները չէր կործաներ. այդ պաշտօնէից՝ ընդդէմ Աստուածային օրինաց՝ ընդունած եւ պաշտած ծէսերու աւանդութիւններն էր որ կը տարամերժէր, և առ այդ անոնց ունեցած կատաղի նախանձախնդրութիւններն էր որ կը դատապարտէր (Մատթ. Ժե. Մարկ. Է.), որք հոգիներու փրկութեան կը վնասէին (Մատթ. ԻԳ. 13)։

Այստեղ չենք կրնար մտածել թէ Հայրասէրին առաջարկածն ալ ատանկ աւանդական ծէսերու և արարող

Հայ Եկեղեցւոյ ամբողջութեան պահպանման նախանձախնդիր Ս. Հայրը կ'ապահովենք որ՝ Հայ Եկեղեցւոյն բնաւ այդպիսի վտանգ մը չսպառնար. լորս դարերէ է վեր Հռոմի Եկեղեցիէն այդ հառուածումը օրինակը իր առկեւ ունի, և կրցաւ պահել մինչեւ ցայսօր որ ազգարար Առաքելական հնութիւնը. բայց թէ՝ ինչպէս կրցաւ պահպանել զայդ.— Իր Առաքելական հիմնադրաց աւանդութիւնքը անխառն՝ անխախտ պահելովը, Աստուածաշունչ Գրքերէն դուրս վարդապետութիւն ընդունելովը, և իր մէջ նոր ի նորոյ փոփոխութիւններ՝ բարեփոխութիւններ կամ չարափոխութիւններ չմտցնելովը, և՝ եթէ երբեք ինչ ինչ մանր մունր եկամուտ սովորութիւններ ալ իր մէջ սպրդիլ յաջողեր են, անոնք այլանդակութիւններ չըլլալով և հոգւոյ փրկութեան վնասակար չլինելուն՝ ամենեւին չեն կրցած և չեն կրնար բնաւ սասնանել անոր: Մենք չնայելով Հռովմէականութեան և Ցունականութեան՝ կը դիտենք Բողոքականութիւնը, զոր այնչափ բերանալիր կը գովէ Ս.Հայրը, թէ ազատ է ամենեւին, մտքով կաշկանդուած և մասնաւոր չրջանակի մը մէջ սահմանափակուած չէ, և միշտ ամէն բարենորոգում կ'ընդունի, կը տեսնեմք որ անոր մէջ ամէնէն չատ և միշտ՝ նոր ի նորոյ ծուխներ կը ծուատին:— Ուստի կուգամ առաջարկել Ազգ. Եկեղեցւոյ գոյութեան պահպանման նախանձախնդիր Ս. Հոր, որ այսուհետեւ՝ ըստ նուիրական սրբազան պարտուց մերոց՝ ձեռք ձեռքի տալով աշխատինք Տէրոջմէն մեր հովութեան յանձնուած Քրիստոսի Հօտին բարոյականութեան հակել, տքնել և ջանալ, և այսպիսի խնդիրներ մեկդի թողունք, որք խիզերը խռովելու՝ վիրաւորելու՝ չըսեմ նաև սասնելու բնոյթն ունին: Աս կը պահանջեն մեզմէ Ազգը, Եկեղեցին և Աստուած:

ՍԱՀԱԿ Ք. ՏՐ. ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Օրթաքէց

ՀԱՐՊԻԿՈՒԹԻՒՆԸ ԱՌՈՒՏՈՒՐԻ ՄԷՋ

ԽՄԲԱԳՐԻ ՄԸ ԱՆՓՈՓՋ ՏԵՍԱԹԻՒՆՆԵՐԸ ԶԱՄԻՋԻ ԱՌՈՒՏՈՒՐԻՆ ՎՐԱՅ

«ԿՈՇԿԱԿԱՐՆ ՅԿՕՇԻԿՍ»

Նոյնութեամբ կը հրատարակենք հետեւեալ յօդուածը, որ մասնագէտ վաճառականի մը կողմէ զրկուած է մեզ իբրեւ պատասխան թերթի մը մէջ երեւցած յօդուածի մը՝ չամիչի առուտուրին վրայ:

×

«Կոշկակարն ցկօշիկս»:— Այս առածը ո՞րքան ճշմարիտ է, ինչպէս երէկ, նոյնպէս այսօր, նոյնպէս ալ վաղը: Զենք դիտեր թէ տիրացուներ ե՞րբ սկսան ասպատակել վաճառականութեան սահմանները, բայց սա գիտենք միայն թէ Տիար Աւետիս Կէզիրեան, զոր ցարդ իբրեւ տիրացու կը ճանչնամինք, նախընթաց օր առաւօտեան թերթի մը մէջ փորձած էր իր տիրացուի նորիսը թօթափել, և քարոզ կարդալ մեր՝ վաճառականներուս՝ գլխուն, առեւտրական ուղղամտութեան դասեր տալով:

Մարդուկը վերջապէս իր տիրաւութիւնը կը մոռնայ և Իզմիրցի վաճառականներուն գլխուն չանիեր կ'արկակէ, գոչելով թէ ինչո՞ւ կը ներեն ամիչը, այն պատուական պտուղը, որ մեր տիրացուին բերնին ջուրերը կը լազցնէ: Չի դիտեր թէ ինչպէս կը գտատուի չամիչը, ինչպէս կը որուի անոր դեղնրակ, ոսկեփայլ գոյը, զոր բնական վիճակի մէջ չորցած ամիչը պիտի չկրնար ունենալ:

Պէտք է գիտնալ թէ Այտրնի նահանգը տարին մէկ միլիոն կնդիներ ամիչ կ'արտադրէ: Չամիչ պատրաստելու համար բնական մոխրաջուրի և եթի պէտք կայ: Այդեպանները չատ ղէկ գիտեն զայս:

Արդ, այսքան մեծաքանակ չամիչ չատրաստելու համար, ո՞րքան ածուխ ամ փայտ վառել պէտք է, բնական ոխիր կամ մոխրաջուր ունենալու համար: Այս բանին համար ո՞չ ածուխը իսի բաւէր, ոչ փայտը, ոչ ալ ժանակը: Ուստի անհրաժեշտ եղած է բուսական մոխիր (բօքաս) գործածել, և հետեւապէս ամէն տարի Եւրոպայէն հազարաւոր տակառ բօքաս կը գնուի Իզմիր, միմիայն չամիչի պատրաստութեան համար: Ո՞վ կ'անգիտանայ թէ առուտուրի մէջ, ապրանքի մը դոնը ամէն բանէ վեր է: Ապրանք մը, որ մէջ ըլլայ թէ թուղ, տպածոյ ըլլայ է կերպաս, յաճախորդը քաշող գոյն ունենալու է: Սակի պէս փայլուն դեղնորակ չամիչը կեցած տեղը ո՞վ առնէ սեւցած մրոտած չամիչը. ապա վ եղէք որ տիրացուն իսկ չառներ:

Ծառին վրայ իր բնական վիճակին չ չորցած թուզը չուտուիր, զի բացած կայծր բան մ'է, բայց երբ ղծաւորին ձեռքին տակ ծռիս չուվ մկրտուի, և տուփերուն մէջ կոխելէ վերջ ճաշակուի, տարբեր կակուղութիւն մը, համովութիւն մը կ'առնէ, ապուրիչ ու քաշող երեւոյթ մը կը ունենա: Ելնել պռռալ թէ ինչո՞ւ ծռիս ուրով կ'ուռոգեն այն համեղ ու պատական թուզը՝ կը նշանակէ անգիտալ թուզի պատրաստութեան եղանակը, չպէս կ'անգիտանայ Տիար Աւետիս միւին պատրաստութիւնը:

Ջաղա ի՞նչ ըսել իր սնամէջ քարոզներուն, երբ ուղղամտութեան և պարկեշտութեան դասեր կուտայ, ինչ որ վաճառականութեան մէջ ճարպիկութիւն է՝ խարդախութիւն կը կարծէ; ինչ որ ապիկարութիւն է՝ ուղղամտութիւն կը դասնի: Կը բարբրքի թէ վաճառականը ինչո՞ւ համար Կէյվէն ափիոնը իբրեւ Սելանիի ափիոն կը ծախէ, ինչո՞ւ կը խարդախէ: Ափիոնին մէջ արաբեր նիւթ մը խառնելը խարդախութիւն է, բայց այս ինչ տեղն ափիոնը իբրեւ այն ինչ տեղւոյ արտադրութիւն ծախելը՝ ճարպիկութիւն է: Վաճառականը տեղի անուն չառներ, այլ ապրանքին ներքին արժէքը կը փնտռէ, ափիոնին պարտնկամ մորֆինին քանակութեան կը նայի: Վաճառականութեան պահանջքն ինչ է արդէն: Չէ՞ք տեսներ որ տարբեր երկիրներու գործարաններ զմելիներ ու մկրատներ կը չինեն և իբրեւ «Անգլիական ապրանք» մեզի կը քշեն. սոր ինչ անուն տալու է: Տիար Աւետիսին չատագոված գործարանները ճիշտ այս բանը կ'ընեն, և այս կերպ գործողութիւններով է որ կը չահին և օրէ օր կ'ընդլայնեն իրենց գործառնութիւնները: Ասիկա անոնց գործն է, յանախորդին գործն ալ լաւ գէշէն զանազանել, ընտրել գիտնալն է: Կը միտեմ կօշկեղէնի վերարերեալ նիւթեղէններ ծախող վաճառական մը, որ անգլիական ապրանք կը ծախէր, ճիշտ չափերով ու կշիռներով, մինչդեռ իր դրացիները տարբեր երկիրներու մէջ և տարբեր գործարաններու ապրանք պատրաստել կուտային պակաս չափերով ու կշիռներով, և ժան գնով ալ կը ծախէին, դրամ կը չահէին, մինչդեռ մեր սահմանափակ մտքով վաճառականը, առանց գործերու ընթացքին ոգին ըմբռնելու, առանց առեւտուր. ընդհանուր պահանջքին գոնացում տալու պէտքն զգալու, կը յամառէր կը մնար, իր քով աշխատող մարդոց խորհուրդներուն ու դիտողութիւններուն ալ չանսալով, մինչեւ որ օր մը պարտաւորուեցաւ փակել իր վաճառատունն, զի յաճախորդները օրէ օր պակասէ էին: Առեւտրական կեանքն ո՞ւր, տիրացուն քարոզած բարոյականի վարդապետութիւնն ո՞ւր: Տիրացուն՝ իր «Մորնուրդ Մորին»ը, կօշկակարն ալ իր կօշիկը:

Չէ՞ք տեսներ որ կերուխումն ու գինին սիրող եկեղեցականն իսկ, երբ բեմի վրայ գտնէ ինքզինքը, ժուժկալութեան և սակաւապետութեան քարոզ կը կարդայ, ամէնէն աւելի կիները գլխէ հանող եկեղեցականը Հայ կնոջ պարկեշտութեան վրայ կը ճառէ, կարօտելոց դրամը անիրաւաբար կոկորդէ անցընող աբեղան լոյս սիւռելու կը ճգնի, օրին ու գինին պաշտօն մատուցանող վարժապետը, որ ամէն իրիկուն չուէնը էֆիալտօֆօսին կեղտոտ սեղանին չուրջը կ'առնէ, ալքօլամոլութեան դէմ պերճախօս քարոզ մը կը խօսի: Ասոնք չէ՞ն ապացուցներ թէ դպրոցի մէջ ուսուցուած բարոյականը տարբեր է, չուկայի և հրապարակի վրայ տիրող բարոյականը տարբեր. Սոնց բառի մէջ ճարպիկութիւն, դարձեալ ճարպիկութիւն, ինչպէս Տիար Աւետիսին ծախած հմտական գիտութիւնն ալ տեսակ մը ճարպիկութիւն է, ըսել տալու համար թէ ինք միայն տիրացու չէ, այլև առեւտրական բարոյախօս մը:

ԱՐՏԱՔԻՆ

ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ

«Սբանցատ»ի Օգս. 1-ի խմբագրականեն

Ճարտի առաջարկած հաշտութեան պայմանները անտարակոյս խիստ են, բայց ծայրայեղ կամ յանդուգն չեն կրնար կոչուիլ: Չէզոքներու անկախ կարծիքին դուչակութեան կը դուգադիպին գործնականապէս: Եթէ Մ. Վիթթէի պատասխանը երէկ չյանձնուեցաւ Պառն Բօմբրայի, այսօր պիտի յանձնուի: Կրնանք ենթադրել որ եթէ պայմանները ընդունած չէ, դուռ ալ դոցած չէ նորագոյն բանակցութեանց դէմ: Զենք ալ կարծեր որ Միքատոյին Պատուիրակները իսկոյն Ժողովը պիտի խզեն: Լիսաթունկ Թերակղզիին յանձնումը, Մանչուրիոյ պարպումը և այդ նահանգին Չինաստանի վերադարձումը, Խարպինէն վար Չինական-Արեւելեան երկաթուղիին Ճարտի թողուիլը, և Բօրէայի վրայ Ճարտական թեւարկութեան մը ճանչումը — ասոնք ա՛նպիսի կէտեր են, որոնց մասին Ռուսիա միտքը դրած պէտք էր ըլլար տեղի տալու՝ երբ նախագահ Բուզվէլթի հրաւէրը ընդունեց: Այլապէս, աւելորդ էր լիազօր ընտրելը: Ցարակոյս չկայ նաեւ որ պատրաստ ըլլալու է Ճարտի վճարելու պատերազմական ծախքերը մինչեւ զինադադար կնքելու վայրկեանը: «Տուգանք» բառը պիտի չգործածուի, որովհետեւ Միքատոյի քաղաքականութեան մաս չի կազմեր ռուս կառավարութիւնը իր հպատակներուն աչքին առջեւ նուաստացնելը: Սակայն այս խնդրոյն վրայ յայտնի է թէ Մ. Վիթթէ նոյն մերժումով պիտի սկսի, նոյնը կրնայ ըսուիլ Սաղալինի յանձնումի պահանջման վրայ: Այսու հանդերձ, խիստ անհաւանական է որ Ճաբոն կղզին իրապէս գրաւելէ վերջ նորէն Ռուսիոյ դարձնէ զայն, որ միսուն տարի առաջ արդէն իրեն կը վերաբերէր: Բայց Ճարտի կողմէ յանախնկալս առաջ քշուած հետեւեալ երկու կէտերուն վրայ կարելի է նոր սակարկութիւններ ընել: Վատիվոսթոքէն մինչեւ Պէհրինկայի ծովը՝ Սիպերիոյ ծովեզերքին երկայնքը, ձկնորսութեան իրաւունքի խնդիրը պատճառ մը չէ որ պատերազմը չարունակուի. նոյնը կարելի է ըսել նաեւ Պարզակաղի մէջ Ռուսիոյ նաւային զօրութեան սահմանափակման դէմ ճարտի պահանջումին համար: Անրսնաւոր չէ ենթադրելը թէ ճարտն դիտմամբ այս պայմանները դրած է, որպէս զի տեղի տուող պատճառ մը ըլլայ, և ժողովին մէջ Ռուսիոյ ձեռք ձգել տայ առուելութիւն մը: Ուրեմն հաշտութեան հեռագրագիրին համար ինչ կրնանք ըսել: Բեթերսպուրգի մեր թղթակիցը, որ ամբողջ պատերազմի միջոցին մարքազաբին պաշտօնական և ժողովրդական կարծիքին յայտ իրազեկ երեւցաւ, կը յայտարարէ թէ պայմանները իրենց ամբողջութեան մէջ անտանելի նկատուած են: Հպարտ և աչխոյժ ռուս ազգին առաջին տպաւորութիւնը անչուշտ սիկա կրնայ ըլլալ: Այս տեսակ պայմաններով հաշտութիւն մը չի կրնար կնքուիլ առանց դառն տառապանքի: Բայց ուրիշ ինչ ճար կայ: Թշնամութեանց վերանորոգումը նոր աղէտներ և աւելի չարչարիչ նուաստութիւն հրաւիրել ըսել է: Եւ նոր տարիի մը վերջը, կամ երկու տարուան մէջ — որովհետեւ կարելի է որ Ռուսիա այնչափ դիմանայ — ա՛լ աւելի ծանր պայմանները. պիտի պարտաւորուի հպատակիլ: Այս կէտին վրայ բանակցութիւնները խզելով, Ռուսիա կրնայ յետաձգել չարաչուք օրը, ոչ թէ բոլորովին հեռացնել: Այէն օր Ռուսիոյ վճռելիք տուգանքին վրայ մէկ միլիոն տալար կ'աւելցայ, և Ռուսիա չի կրնար տեղը բերել իր նաւային ոյժը: Մեծն Բրիտանիա և Ռուսիա իրենց կոխիները ունեցած են անցեալին մէջ և կրնան վէճեր ունենալ ապագային: Բայց մեր Թագաւորին և իր նախարարներուն սրտագին բաղձանքը ա՛յն է որ Ռուսիա անյապաղ սկսի իր վերանորոգութեան գործը:

Այս բանը չի կրնար ընել ցորչափ կը յամառի Ճարտի հետ կռուոյն մէջ: Իրերը իրենց մերկութեան մէջ պէտք է դիտել: Ռուսիա ծովէն ու ցամաքէն բոլորովին պարտուեցաւ: Իր Նաւատորմը դադրեցաւ գոյութենէ, քանի մը անկարեւոր մարտանաւեր միայն մնալով իրեն: Բորթ Արթուրի անկումին ի մօտոյ պիտի յաջորդէ Վլատիվոսթոքի գրաւումը: Սաղալին կղզին Ճարտի ձեռքը ինկաւ, և ասով բացը մնաց Սիպերիոյ ծովեզերքին պաշտպանութիւնը: Մանչուրիոյ մէջ ռուսական զէնքերուն կրած աղէտներուն երկայն չարքերը ամենապարզ յաղթութեամբ մը իսկ չխզուեցան: Ստոյգ է որ Լիխէվիչ ճարտարօրէն և յամառութեամբ կեցած բռնած է իր գիրքը, ինչպէս Գուրոպաթքին կ'ընէր ասկէց առաջ: Բայց ի՞նչ նպատակ: Միքատոյին բանակները անպարտելի կերպով հաստատուած են ցամաքին վրայ, և ծովու վրայ իրենց տիրապետութիւնը ամուն և դիւրին հաղորդակցութեան մէջ կը պահէ զիրենք իրենց ցամաքի խարսխին հետ: Մանչուրիոյ ատիճանաբար նուազող մասին վրայ ռուսական կռուանը երկարաձգելով, ռուս կառավարութիւնը առ առաւելն սա՛ միայն կրնայ ընել որ Ճարտի համբերութիւնը և անոր դրական կարողութիւնը պիտի սպառէ: Բայց ներկայ նշաններուն նայելով, Ճարտի վարկը հաստատուն է, մինչ Ռուսիա մինչեւ որ հաշտութիւն չկնքէ մեծ փոխառութիւն մը չի կրնար կնքել:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

ԵՐԿՈՒ ՆԵՂԱՑՈՒՑԻՉ ՊՂՇԱՆՋՈՒՄ

"ՊԱՏԵՐԱԶՄ. ԾԱԽՔԵՐՈՒ Վ.ՃԱՐՈՒՄ,,

"ՍԱՂԱԼԻՆԻ ՅԱՆՁՆՈՒՄ,,

ՌՈՒՍԻՈՅ ՄԵՐԺՈՒՄԸ

ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԾԱԿՆԵՐ

Տէյլի Թէլէկրաֆի մասնաւոր թղթակցէն

Թէեւ երէկ «Նայէ Ֆրայէ Բրէսէ» էն առնելով, մեր ընթերցողներուն ներկայացուցինք լոնտոնեան մեծ օրաթերթին թղթակցին չահեկան հեռագրին համառօտութիւնը, բայց երէկի թղթաբերով Լոնտոնէն առնուած «Տէյլի Թէլէկրաֆ»էն կ'արտատպենք թղթակցին հետեւեալ ընդարձակ հեռագիրը.—

ՆԻԻՖԷԱՍԼ, (Ուրբաթ).— Ամերիկա անձկալից ակնկալութեան մը մէջ կը տուայտի: Ճարտի հաշտութեան պայմաններուն վիճաբանութիւնը ներկայ ժամուս երկրորդական բրած է ամէն ուրիշ վիճաբանութիւն: Բաղաքական չրջանակներու մէջ ամէն ծայրայեղ կարծիքները կան, իսկ գրաւի չրջանակներուն մէջ երկուստեք մեծամեծ գումարներ կը տրուին և կ'առնուին: Որովհետեւ, պատուիրակներուն բայարձակ լռութեան հակառակ, ամէնոք կարծես գիտէ գլխաւոր պայմանները, և չատերը մինչեւ իսկ մէն մի յօդուածի տեղեակ կը թուին ըլլալ: Հեռագրական Գործակալութիւնն մը, զոր օրինակ, Միացեալ Նահանգաց և Եւրոպայի ամէն կողմերը կը հրատարակէ թէ Ճարտի հաշտութեան պայմաններուն մէջ կայ նաեւ հեռաքրքրական յօդուած մը ի մասին «Ռուսիոյ նաւային զօրութեան սահմանափակման Մ. Արեւելեան Ջուրերուն մէջ:» Պոսթոնի օրաթերթ մը կը հաղորդէ պատերազմական տուգանքի ձեւով պահանջուած գումարին քանակութիւնը, և ուրիշ պայմաններու մէջ կը յիշատակէ Վլատիվոսթոքի բերդերուն քանդումը, աւելցնելով թէ այդ պայմանները Զարին հեռագրուած են, «և իր հրահանգները ուրբաթէն և թերեւս Բ.էն առաջ չեն սպասուիր:» Լրագիրը կը ծանուցանէ նաեւ թէ «Մ. Վիթթէ կ'ըսէ որ պայմաններուն մէջ անակընկալ բան մը չկայ, և թէ Ռուսիա այս ամէնուն կրնար արդէն սպասել: Հաշտութեան բարեկամները մնծապէս քաջալերուած կ'ըլլան:»

Տեղեկութեան բոլոր այս տեսակները, որոնք արտասահմանի մէջ հրատարակուած են, այսօր իսկ նոր են դեռ: Իմ գիտցածս ա՛յն է թէ ռուսական և ճարտնական պատուիրակութենց անդամները իրարու պատուոյ խօսք տուած են հաշտութեան պայմաններուն բնութեան վրայ ամենադոյզն ակնարկութիւն մը իսկ չընել դուրսի մարդու. և որովհետեւ իրենց խօսքը յարգող մարդիկ են, համոզուած եմ որ իրենց խօսքը պիտի պահեն, և մամուլին մէջ հրատարակուածները լոկ թղթակիցներու ենթադրութիւններ են: Արտօնուած եմ ըսելու թէ հաշտութեան պատուիրակներէն և ոչ մին բերանը բացած, խօսք մը չէ ըսած ուրիշին հաշտութեան պայմաններուն վրայ, բայց երբ ինդիրը ենթադրութեան վրայ ըլլայ, ես ալ կրնամ յայտարարել թէ Լիսաթունկ թերակղզիին գրաւումէն զատ Ճարտի պայմաններուն մէջ կան նաեւ հետեւեալները.—

Բորթ Արթուր և Տալնի:

Մանչուրիոյ պարպումը:

Հարաւային երկաթուղիի դիծին յանձնումը:

Սաղալինի յանձնումը, և Պատերազմական ծախքերուն վճարումը:

Այսու հանդերձ, կը կրկնեմ թէ այս ամէնը ենթադրութիւն է, բայի վերջին երկու նիւթերէն, որոնց համար ինչպէս երէկ ըսի ստոյգ տեղեկութիւններ ունիմ:

Բորթսմութի և Միացեալ Նահանգաց շատ մը մեծ կեդրոններու մէջ զգացումները յայտնապէս յուսալից են, բայց պատասխանատու պետական մարդոց յայտարարութիւնները և Զարին ենթադրեալ հեռագիրները՝ որոնց վերաբերեալ այս գուշակութիւնը հիմնուած է, ոչ է գոյութիւն չունին:

Երէկուան պատահածը՝ զոր կարելի է պարզել առանց անարարեմիա գտնուելու, սա՛ է.— Մ. Վիթթէ Պառոն Բօմբրայի պայմանները ընդունելով, իր գրպանը դրաւ և քիչ յետոյ քաշուեցաւ ճաշելու: Ռուսական պատուիրակութեան բոլոր անդամները ներկայ չէին այս ճաշին, որու մէջոցին խօսակցութիւնը դարձաւ տեղական հանգամանքներու, անտարբեր նիւթերու և ամերիկեան տպաւորութիւններու վրայ: Ժամը 2ին, ճաշը աւարտելով, Մ. Վիթթէ աշխատութեան սկսաւ սովորական ոգեւորութեամբ մը, և գրիչ ձեռքին վար չդրեց մինչեւ այս առաւօտ ժամը 2ին քառորդ մնացած: Ինչպէս երէկ ծանուցի, իր Բօրօսթովէյց քարտուղարը պանդոկ զրկեց գնուորական, ելմտական և քաղաքական մամանգէաները կանչելու, ինչպէս նաեւ պաշտօնական թուղթերը բերելու: Ասոնց հանելուն վրայ վիճաբանութեան գործը սկսաւ: Պայմանները անգլիերէն լեզուով խմբագրուած էին, ֆրանսերէն թարգմանութեամբ մըն ալ, և Մ. Վիթթէ խորհրդակցութեան սենեակին մէջ հաւաքելով իր պաշտօնակիցները, ամէնուն ալ իմացուց Ճարտնական առաջարկութիւնները, որոնք յետոյ կարդացուեցան, վերլուծուեցան և վիճաբանուեցան այս փակարանին մէջ: Թէև վերջնական որոշման մը պատասխանատուութիւնը կը ծանրանայ Մ. Վիթթէի ուսերուն վրայ, բայց բոլոր հանճարեղ մարդոց պէս ինք ալ համոզումներուն առջեւ բաց միաք ունի, սիրով կ'ընդունի քննադատութիւնը, և կը խնդարկի խրատի: Ուստի, իր ամբողջ քաղաքական ապարէզին մէջ իր յարգած անդելի կանոնին հետեւելով, արտօնեց որ իր հետեւորդներէն իւրաքանչիւրը առանց վարանելու, իր գաղափարը և իր թելադրութիւնները պարզէ մէն մի մասնաւոր կէտի վրայ, և ուշադրութեամբ մտիկ ըրաւ ամէն ըսուածներուն:

Վիճաբանութեան գլխաւոր մասնակցողներն էին Մ. Բօքօթիով, ռուսերէնական Պանքային երբեմնի Տնօրէնը, այժմ Բէքքինի դեսպան, և Բեթերսպուրգի ելմտական պաշտօնատարներէն Մ. Շիթով: Ժամեր անցան այս պատասխանատուութեան հրաւիրող գործին մէջ, որ սակայն խնդրոյ նիւթ եղող ընդարձակ հարցերը նկատի առնելով, չատ չուտով աւարտեցաւ դարձեալ: Ճարտնական պահանջումները Թոքիոյի մէջ ընդարձակօրէն բանաձեւուած էին երկար ատենէ ի վեր, և մէն մի մանրամասնութիւն լաւ խորհուած և զարմանալի կերպով խմբագրուած էր, և ռուսական պատասխանը կէս գիշերէն երկու ժամ վերջ արդէն իսկ պատրաստ էր յանձնուելու համար: Ժամը վեցուկէսին Մ. Վիթթէ, Պառոն տը Բոզէն և Մ. Բլանսօն օթօմօպիլով պանդոկ դարձան, փոչեկից ճամբէն յառաջացած ատենին արձակ համբաձակ խօսակցելով, և յետոյ ճաշապարանքով ճաշ ընելէ վերջ, աչխատութիւնը վերսկսաւ, և չարունակուեցաւ մինչեւ գրեթէ ժամը 2: Մէն մի կէտ անջատաբար մանրամասնօրէն մաղեցէ, և ըսելիք մը ունեցող իւրաքանչիւր անդամի դիտողութիւնները լսելէ վերջ, Մ. Վիթթէ ինք անձամբ երկար պատասխան մը թելադրեց սկիզբէն մինչեւ վերջը, իւրաքանչիւր ճարտնական պահանջում առանձինն ի նկատ առնելով, պարզելով իր Օգոստափառ Վեհապետին տեսութիւնները այս մասին, և հաճաւոտութիւն թուելով տրուած պայմաններուն ամբողջական մերժումին կամ մասնակի առարկութեան պատճառները:

Մ. Վիթթէ ինք բացարձակապէս արտօնուած է Զարէն իրեւ վերջնական դարձել իր (Վիթթէի) տեսութիւնները: Իրաւ որ Վիթթէ չարունակ հաղորդակցութեան մէջ է Լամսդորֆ կոմսին հետ, բայց լոկ ձեւակերպութիւն է ասիկա, և անոր հետ իր հեռագրական հաղորդակցութեան մէջ իր բանաձեւերուն համար անցեալ ժամանակ կը գործածէ փոխանակ սաղաէրի, զոր օրինակ «չբրի» կ'ըսէ փոխանակ «պիտի ընեմ»ի, ևն.: Հետեւապէս անդիրն են բոլոր այն զրոյցները թէ Մ. Վիթթէ լոկ մարդկեղէն ձայնադիր մեքենայ մըն է, որուն միջոցաւ Միքատոյի պատուիրակներուն կը խօսին Բեթերսպուրգի պաշտօնական անձնաւորութեանց ձայները: Իր անունը և սապարէզը համգիչ ապացոյցներ են թէ ինք անկարող է այդպիսի երկրորդական դեր մը կատարելու:

Ճարտնական պայմանները ա՛նպիսի ոճով մը խմբագրուած են որ նոր բանակցութիւնները հնարաւոր և դիւրին կ'ընծայեն: Եւ այս պատճառաւ Ռուսերուն մէջ դժգոհութիւն պատճառելիք մէն մի պահանջում մեղմաբանօրէն գրի առնուած է, դառն դեղահատ մը ծածկող շաքարի նման: Բայց այս նախզգուշութիւնները մինչեւ ո՞ր աստիճան պիտի ազդեն բանակցութեանց արդիւնքին վրայ, յայտնի չէ:

Սա ստոյգ է որ այս նախզգուշութիւնները անկարելի կ'ընեն բանակցութեանց յանկարծակի խզումը, և այս արդիւնքը չատերուն աչքին համար հաշտութեան յաղթելուն համազոր մըն է: Ի սկզբան կը վախցուէր թէ մի՛ գուցէ Մ. Վիթթէ յանկարծ ժխտական պատասխան մը տայ և Բորթսմութէն մեկնի, բայց այս երկիւղը հիմա փարատած է: Պառոն Բօմբրայի պահանջումներուն կատարեալ պատասխան մը խմբագրեց, ընդունելով մէկ քանին և մերժելով միւսները: Մ. Վիթթէի դաղափարն էր հրատարակութեան տալ Ճարտի ներկայացուցած հաշտութեան պայմանները և անոնց վրայ իր բրած դիտողութիւնները, բայց Միքատոյին պատուիրակին բացորոշ և թախանձագին խնդրանքին վրայ, հաւանեցաւ ամենախիստ լռութիւն պահել և հետեւաբար իր չրթունքները ըլլորովին կնքուած են: Բայց ի վիճակի եմ յայտարարելու թէ Ռուսիա իր պատասխանին մէջ բացարձակապէս կը հակառակի Սաղալինի յանձնումին, պատերազմական տուգանքի վճարումին, և նոյն իսկ Բօրէայի վրայ Ճարտնական թեւարկութեան, եթէ բացորոշապէս պայման չդրուի որ ռուսական սահմանագլխին մօտ ոչ է բերդ պիտի չկանգնուի: Կը մերժէ նաեւ Մանչուրիական երկաթուղիին ոչ է մէկ մասը թողուլ Ճարտնի:

Ուստի, այս արտաքին երեւոյթներէն դատելով, կը թուի թէ վիճաբանութեան ամենեն պատասխ խարիսխ մը պիտի ըլլայ որուն վրայ իրաւախոհութեան սկզբունքը կարենայ կանգնել հաշտութեան մնայուն չէնք մը: Ռուսք մերժումի մանդաղը պիտի դործածեն Ճարտնցիներուն պահանջումները քաղելու համար, միայն կը մընայ տեսնել թէ այդ մանդաղը պիտի կրնայ գործել ամուր ժայռի մը վրայ կամ անվերջանալի նուազագոյն պայմաններու գետնին վրայ: Այս մասին չեմ կրնար հաւատաքով խօսիլ, բայց ազատ եմ խոստովանելու թէ ուրիշներէն նուազ լաւատես եմ: Որովհետեւ Ռուսք կը խորհրդակցին, կ'առարկեն, հակառաջարկներ կ'ընեն և ընդհանրապէս վիճաբանութեան կը մանեն: չատերը ասկէց համարձակութիւն առնելով կը հետեւցնեն թէ տագնապալից վայրկեանը անցած է, և թէ երկու ժողովուրդներուն միջեւ գոյութիւն ունեցող կարծիքի տարբերութիւնները կարելի է հարթել Ատլանդեանի երկու կողմը գտնուած խաղաղութեան բարեկամներուն ջանքերով: Այս ենթադրութիւնը հրապուրիչ բան մը ունի իրեն մէջ, որովհետեւ խորին ցաւ պիտի պատճառէ բանակցութենց խզումը և պատերազմի սարսափներուն մէջ նոր խորասուզում մը: Բայց մինչեւ հիմակ եղածներէն չենք կրնար հետեւցնել թէ հաստակայ խարիսխ մը գտնուած ըլլայ բանակցութեանց համար:

Ռուսք Ճարտնի պաշտօնական պահանջումները ստուգելով անընդունելի գտան զանոնք երկու էական կէտերու մէջ. բայց փոխանակ պատասխանը կտրողական մերժումի մը մէջ սահմանափակելու, քաղաքավարութեամբ բացատրեցին թէ ինչո՞ւ համար ընդունելի չեն կրնար նկատել զանոնք, և ըրին հակառաջարկներ, յոյս յայտնելով թէ Միքատոյին պատուիրակները նկատի պիտի առնեն զանոնք: Հիմա գործը Ճարտնցիներուն կը մնայ, և սպասողականին այն երկար մթնոցին երկու ցամաքներուն վրայ խաղաղութեան բարեկամները կրնան աշխատիլ և պատերազմիկներուն հասկցնել սա՛ անտարակուսելի իրողութիւնը թէ պատերազմին վերանորոգումը շատ աւելի դրամի, մարդու և քաղաքական ազդեցութեան կորուստ պիտի պատճառէ քան յաղթականին պայմաններուն անմիջական ընդունելութիւնը: Այս կերպով անչուշտ վերջնական համաձայնութեան մը հաւանականութիւնները զոյութիւն ունին, բայց պէտք չէ չտամբանել, և ես իմ մասիս խօսելով, և երկիւղ ու սարսափ պատուիրակներուն բրած յառաջդիմութիւնը նկատի չառնելով, տրամադիր եմ նուազ յուսալից դտնուելու:

Հեռագրական գործակալութեանց կամ կարգ մը թերթերու մէջ հաստուած յարձակողական պայմաններ, ինչպես Սիպերիոյ ծովեզերքին յանձնումը, և ուրիշ նոյնօրինակ պայմաններ Ճարտնի հաշտութեան առաջարկներուն մէջ տեղ չունին: Սաղալինի յանձնումին և տուգանքի խնդրոյն համար ալ Ճարտնցի պատուիրակները պատրաստ են կարելի եղածին չափ կիզդուութիւններովընդունելի ընել Ռուսիոյ:

∴ Թոքիոյի Ճարտնական օրաթերթերը Բորթսմութէ եկած ընդհանրական հեռագրագրերուն վրայ յաւելուածներ կը հրատարակեն չարունակ: Ճարտնական ազգը ժողովին ելքին կը սպասէ հանդարտօրէն: Ռուսիա ի մօտոյ պիտի հասնայ թէ անօգուտ է ձգձգումը, և Ճարտն որոշած է պատերազմը չարունակել, եթէ իր պայմանները չընդունուին: Նաւային ու զինուորական պատրաստութիւնները թուլցած չեն, և նոր զօրքեր դրօշի տակ կը կոչուին ծառայութեան համար: Ամէն օր հազարաւորներ ռազմադաշտը կը մեկնին: Նոյն ծախսնարդ բազմութիւնները կան կայարանին մէջ, նոյն կանթեղաւոր թափօրները և յիշատակ յաղթութեան, և ժողովուրդին խանդավառութիւնը միշտ է ինչպէս յաւէտ: Բաղացուած միակ հաշտութիւնը տեսական հաշտութիւն մըն է: Եթէ նոր ճակատամարտ մը մղուի Մանչուրիոյ մէջ, ամէնէն արիւնալիցը պիտի ըլլայ աշխարհի պատմութեան մէջ Անոնք ամէնքը ամենապարզ իրողութիւններ են Ե. Արեւելքի մէջ բնակող իւրաքանչիւր անկողմնակալ օտարականի համար:

∴ Ուրբաթ զիշեր Բեթերսպուրգէն Բարիզ հասած հեռագրի մը համաձայն, Ճարտնի հաշտութեան պայմանները մեծ զրգռում առաջ բերած են հոն: Պատերազմական կուսակցութիւնը դարձեալ կը յաղթանակէ: Զարը մանաւորապէս նեղացեր է Ճարտնցիներուն պահանջկոտութենէն, և Վիթթէի հեռագրեր է խիստ մերժել պայմանները, և զօրավար Լինեվիչին ալ իմացուցեր է թէ կը հաւանի ընդհանուր ճակատամարտի մը համար իր ծրագրին: Այս զրոյցներուն նայելով, պատերազմը պիտի չարունակուի, բայց դժուարի է ամերիկեան թերթերուն ըսածը թէ Մ. Վիթթէ Ամերիկայի մէջ փոխառութեան մը պատրաստութիւններ կը տեսնէ պատերազմական տուգանքը վճարելու համար. Բարիզի սակարանին մէջ մտահոգութիւն և իրարանցում առաջ եկաւ Ռուսիոյ և Ճարտնի միջեւ բանակցութենց խզման զրոյցի մը վրայ, բայց տագնապ ու անձկութիւնը փարատեցան քիչ վերջը, և հրապարակը հանդարտեցաւ:

∴ Գերլիզի թերթեր ալ կը գրեն թէ Ճարտնի պայմանները դժուար ընդունելի են Ռուսիոյ համար:

∴ Ռուսիոյ ելմտական նախարար Մ. Բօքօվցէվ հեռագրական թղթակցի մը հետեւեալը ըսաւ Ճարտնի պայմաններուն մասին.—

«Ո՛չ կը զարմանամ և ոչ կը վհատիմ: Երբ հաշտութեան ժողովին արդիւնքին վրայ իմ կարծիքս հարցուցաւ, պատասխանեցի թէ կը հաւատամ որ Ճարտն խիստ ծանր պայմաններ պիտի առաջարկէ, զորս Ռուսիա իբր մեծ տէրութիւն մը չի կրնար ընդունիլ: Չեմ կրնար ըսել թէ պայմանները վերջնագրի ձեւ մը ունին, թէ պարզապէս նպատակ ունին գի

բոլոր Գրանսացի նաւաստիներուն իրաւունքներին իրենց փոխատակ այցելութեան բաշխեց արծաթեայ վանտանէ ընկալնակ մը, որուն վրայ դրուագուած էին բացի քաղաքապետարանէն Ֆրանսայի եռագոյնը և Լոնտոնի միջնաքաղաքին դրօշը, սա արձանագրութեամբ, «Ցիւտատակ, Կիլտոլ, 1905»։ Մէն մի նաւաղ նուէրը առնելուն պէս վիզը կ'անցընէր անոր կապուած եռագոյն ժապաւէնը։ Նաւաստիներէն մին ա՛յն ատենն բերկրացած էր որ իր գլխարկէն սեւ ժապաւէնը քակեց, որուն վրայ ոսկեատառ «Փառք» արձանագրուած էր, եւ երկարեց զայն Լորտ Քաղաքապետին, որ քնդունեց զայն, շոյելով ժպիտով մը։ Ըմպանակները չէին միայն զոր Ցբրանսացի նաւաղները իրենց հետ կը տանէին, այլ իրենց կուրծքը անցուցած էին նաև վարդի փունջի մասեր, որոնցմով զարդարուած էին ճաչասեղանները։

ՌՈՒՍԻՈՑ ՄԷՋ ՍՈՎ.— Գերմանական թերթերը Բեթերսպուրկէն կ'իմանան թէ 30,000 հոգի Ռուսիոյ ներսերը հացի նեղութիւն կը կրեն, հունձքերուն անյաջողութեան պատճառաւ։ Հազարաւորներ հանրային ապուրի խոնանոցներուն առջեւ համախմբուած, կառավարութեան շնորհիւ կ'ապրին։

ԼՈՒՍՈՆՈՑ ՄԸ ՓԱՐՈՍԻ ՄԸ ՄԷՋ. Saroرհնակ պատմաբիւն.— Նիւ-Եորք հետեւեալը կը հեռագրեն.— Լոնկ Այլէնտի ամերիկեան փարոսը վերջերս սրատաճիկի փորձութեանց տեսարանը եղաւ։ Ամբողջ չաթթ մը փարոսին առաջին պահակը, Հըլս, չարունի յատահատ ճիգ մը կը մղէր փարոսին լոյսը վառ պահելու և չսպասնուելու համար երկրորդ պահակէն՝ Բօսթրը, որ յանկարծ լուսնոտած էր։ Անշուշտ Հըլսի հիանալի արիութիւնը և հաստատամտութիւնը այս անաւոր դէպքին ամբողջ մէջոցին փրկեց նաւերը նաւաբեկութենէ, ինչպէս նաև պահպանեց իր կեանքը։ Ամբողջ չաթթ մը, սպասնելու անընդհատ վտանգի մէջ, առանց վայրկեան մը իսկ քնանալու պատեհութեան, Հըլս կառչեցաւ իր պահակի պաշտօնին։ Բօսթրի լուսնոտութիւնը խիստ տարօրինակ ձեւով մը սկսած էր։ Կ'երեւակայէր թէ ինք Դարբիէլ հրեշտակն էր, և Հըլս վիշապն էր զոր պարտաւոր էր սպաննել։ Փայտահարի տապարով մը Հըլսը դէմին տապալելուն մէջ չյաջողելով, Բօսթրը խոչոր դանակ մը կապեց ցիցի մը, և յանախակի իր ընկերոջ գլխուն կ'ինչեցնէր զայն։ Այս յարձակումները, թէ՛ տապարով, թէ՛ ածելիով, թէ՛ մուրճով և կամ ուրիշ ահռելի զէնքերով, իրարու եռեւէ կը կրկնուէին, կարճատեւ ընդհատումներով։ Մերթ ընդ մերթ Հըլս կարող կ'ըլլար անգգայ զգեանել լուսնոտը, բայց անկարող էր քնանալ, որովհետեւ Բօսթրը կրնար արթնալ, և նոր յարձակում մը փորձել։

Փոթորկալից գիշեր մը, երբ ամէնէն աւելի պէտք էր ճրագին լոյսը փարոսին մէջ նաւերը խարակներէն ղղուշացնելու համար, Բօսթրը կտոր կտոր ըրաւ մէկ ինչէզ թանձրութեամբ ապակեայ լապտերը։ Հըլս ամենամեծ դժուարութեամբ քաշեց մէկդի տարաւ ահռելի մարդը, և սկսաւ ծակիլով և մուրճով մը ծակ մը բանալու աշխատիլ փարոսին քարէ պատին մէջէն։ Այս պահուս օգնութիւն հասաւ Հըլսի, որուն հոգին բերանը եկած էր։ Երկուքն ալ ցամաք հանուեցան անոյշ վիճակի մէջ, և բաւական երկար ժամանակ չկրցաւ առամաթիք դէպքին պատմութիւնը ընել Հըլս, որուն չքաղրամ պիտի տրուի իր դիւցազնական գործին համար։

ՍԱՂԱԼԻՆԻ գրեթէ բոլոր կարեւոր անտառները կրակի տրուած են, ինչպէս կը յայտարարեն Ճաքոն հասնող գերի ռուս սպաները։ Ասոնցմէ ոմանք սկսած են ճաքոներէն սովրիլ, և Ճաքոնի մէջ տուն տեղ ըլլալ ճաքոնցի կիներու հետ կարգուելով։

ՀՈԼԱՆԴԱՑԻ ՎԻԼՀԷԼՄԻՆԱ ԹԱԳՈՒՀԻՆ.— «Տէյլի Թէլէկրաֆ» իր կանանց Բաժնին մէջ հետեւեալը կը գրէ.— Շնորհալի թագուհին Վիլհէլմինա քանի մը շաբաթէն Լօօյի ամառանոցէն Լա Հէյ կը դառնայ Խորհրդարանը բանալու, որմէ վերջ դարձեալ Լօօ պիտի երթայ մինչեւ որ գիւղացութեան եղանակը վերջ գտնէ։ Ամէն տարի յուլիսի կիսուն հոն կ'երթայ, ուր պարզուկ կեանք մը կ'անցընէ, և սիրական զբաղումներն են ձի նստիլ։ Հոս կառքով պտոյտներ կատարել։ Օրանիի արքայական տան ընակարանը եղող Լօօյի վաղեմի դղեակը ատենօք պարզ զուարճութիւններու կեդրոն մըն էր միայն, բայց ներկայ վեհապետուհին օրով պետական զբաղումներու կեդրոն է։ Ամէն շաբաթ թագուհին նախարարներէն մին Լա Հէյէն Լօօ կ'երթայ անոր ստորագրութեանը ներկայացնելու ստիպողական թուղթեր։ Դեռատի Վեհապետուհին ուշի ուշով կը կարդայ բոլոր թուղթերը, և իր մակագրութիւնները կ'ընէ։ Եթէ նախարարը հարկ եղած բացատրութիւնը չկրնայ տալ, թուղթերը կը մնան այնպէս մինչեւ որ նախարարը Լա Հէյ դառնայ և գոհացուցիչ տեղեկութիւնները բերէ իր անձնական քարտուղարին։

Ամբողջ Հոլանտա կ'աղօթէ կիներու տիպար այս պատուական թագուհիին համար, որ գիտէ իր ժամերը օգտակար քնել հոլանտացի ժողովուրդին զարգացման։ Ամէն ատեն որ Հոլանտացիք իրեն վրայ խօսին, պարծանքի ժպիտ մը ունին իրենց շրթներուն վրայ, և գգուանքի շեշտ մը իրենց ձայներուն մէջ։

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ

ՎԻԵՆՆԱ, 14 Օգոստոս.— Հաշտութեան բանակցութեանց մասին վերջին լուրերը երեկուընէ աւելի նպաստաւոր են և կ'երեւայ թէ անմիջական խզումի մը վտանգը անհետացած է։ Այն իրողութիւնը թէ պատուիրակները բերանացի և ոչ թէ գրաւոր բանակցին, նպաստաւոր նշան մը կը համարուի։ Իրաւ է որ վաւերական ու մանրամասն լուրեր չկան, բայց ամէն կողմերէ, ուր կարելի է բան մը իմանալ, կ'ըսուի թէ կացութիւնը մեծապէս բարւոքած է։ Թաճ Բեթերսպուրկէն կ'իմանայ թէ նոր հրահանգներ զրկուած են Մ. Վիթթէի և անոր ստացած հրահանգները արդար հիմ մը կը կազմեն ռուսական հակառաջարկներուն համար։ Կը կարծուի թէ բանակցութիւնները երկու շաբաթ պիտի տեւեն։ Այն զրոյցը թէ երրորդ տէրութիւն մը կը փորձէ իր ազդեցութիւնը բանեցնել Ճաքոնի վրայ։ պահանջումները զեղչելու համար հեռագրեալ հաստատութիւն կը գտնէ և հաստատեան կարելիութիւնը հաւատալի կ'ընծայէ։ «Բրթի-Բարիզիէն» կըսէ թէ արտօնուած է յայտարարելու որ պատուիրակներուն միջեւ կարծիքի կատարեալ համաձայնութիւն կը տիրէ Բորէայի մէջ ճաքոնական ազդեցութեան խնդրոյն վրայ։ Երկու կողմին համար ալ պատուաւոր կերպով հաշտութեան դաշնագրութեան կնքումի մը կարելի կ'երեւայ։ «Մաթէն» աւելի առաջ երթալով կըսէ թէ Մ. Վիթթէ և Պ. Բոմբա արդէն համաձայնած են բոլոր խնդիրներուն վրայ, վասն զի Ճաքոնի պատուիրակը ընդունած է Մ. Վիթթէի հակառաջարկները՝ Թոքիոյէ հրահանգ ուզելու պայմանով։ «Էքօ-Տը-Բարի» ալ Բեթերսպուրկի իր թղթակցէն կը տեղեկանայ թէ ռուս Սրքունիքէն անձնաւորութիւն մը յայտարարեց որ Մ. Վիթթէ բացարձակապէս պիտի չմերժէ Ճաքոնի պայմանները, այլ կարգ մը հակառաջարկներ պիտի ներկայացնէ յայտարարելով որ Ռուսիա, պատուած է, բայց ոչ յաղթուած, եւ պատրաստ է պատերազմը շարունակելու, ա՛յլ հող թողելու և ոչ ալ պատերազմի տուգանք տալու պիտի հաւանի, այլ պիտի ընդունի՝ Սախալինը փոխանակել Մանչուրիոյ մէկ մասին հետ՝ Անդրսկերիոյ եւ Ամուրի մէջտեղը։ Նաեւ Արեւելեան չինական երկաթուղիին Ճաքոնի թողուելուն։ Մ. Վիթթէ միանգամայն Ճաքոնի պիտի առաջարկէ կլմտական կարգադրութիւն մը՝ մաքսերու վրայ հիմնուած որ Ճաքոնի կարեւոր գոհացում մը կուտայ պատերազմի ծախքերուն համար։ Վերոյիշեալ անձնաւորութիւնը ըսած է նաեւ թէ հաշտութեան կնքումը կարելի պիտի ըլլայ, եթէ Ճաքոն հաշտարար ոգի ցոյց տայ։

ԲՈՐԹՍՄՈՒԹ.— Պատուիրակները այսօր չգումարուեցան։ Երեկուան նըստին մէջ պատուիրակները խորհրդակցեցան նաեւ Ճաքոնի այն պահանջումին վրայ թէ Ռուսիա ճանչնայ Ճաքոնի գերակշիռ ազդեցութիւնը Բորէայի վրայ, բայց այդ մասին տակաւին որոշում մը չտրուեցաւ։ Ռիւդէր կ'ըսէ թէ հաշտութեան յոյսեր կան։ Այնպէս կը կարծուի թէ Ճաքոն չպիտի պնդէ պատերազմական տուգանքի վճարման և Սախալինի գրաւման վրայ։ Չհրատարակուեցաւ Մ. Վիթթէի կողմէ Ճաքոնցի պատուիրակներուն հաղորդուած պատասխանը։ Հաւաստի աղբիւրէ լուր կը տրուի թէ ճաքոնական պայմաններուն մեծ մասը ընդունուած է, եւ մէկ քանի պայմաններ միայն մերժուած են։ Բայց որովհետեւ ճաքոնական կառավարութիւնը որոշած է բնաւ չփոխել իր պայմանները, գուցէ բանակցութիւնները դադրին, եթէ Ռուսաստան պնդեն բարեփոխման վրայ։

ԹՕՔԻՕ.— Ճաքոնցի պատուիրակները հրահանգ ստացած են իրենց նախկին պայմանները կրկնելու, եթէ Մ. Վիթթէ իր պատասխանին մէջ փոփոխութիւն առաջարկած ըլլայ։

ԼՈՆՏՈՆ.— «Սէնդրը Նիւզ»ի Բորդմութի թղթակիցը կը հեռագրէ.— Այսօր Բորդմութ հասան Ամերիկացի հանրածանօթ դրամատէր Մր. Շիֆ և Մր. Սդրաուս, խորհրդակցութիւն կատարելու համար ռուս պատուիրակներուն հետ։ Այնպէս կը կարծուի թէ պատուիրակները խորհրդակցութիւն կատարեցին Ճաքոնցիներուն վճարուելիք պատերազմական տուգանքին համար փոխառութիւն մը կնքելու խնդրոյն վրայ։ Պատուիրակները համաձայնեցան Բորէայի մասին։ Ռուս կառավարութիւնը կ'ընդունի որ Բորէա մնայ Ճաքոնի թեւարկութեան տակ։

ԲՈՒԻԶ.— Բիդերսպուրկի դիւանագիտական շրջանակներուն մէջ եւած զրոյցներու նայելով, կը կարծուի թէ Ռուսիա պիտի ընդունի Սախալինը թողելու եւ Մ. Արեւելքի մէջ ռուս նաւային զօրութիւնը սահմանափակելու առաջարկութիւնը։ Նաեւ պատերազմական տուգանք պիտի հատուցանէ, սակայն պայմանով որ Ռուսիա բացարձակապէս պահէ ռուսական հողերուն եւ գրաւուրաբար Վլատիվոսթոքի ու ծովեզերեայ նահանգներուն հիւսիսային կողմերուն համար ունեցած իրաւունքները։

— Սախալինէն կը հեռագրեն թէ Ճաքոնական աջ թեւին վրայ շատ նաները ու անդգալի չարժում մը նշմարուած է։ Այդ չարժումը զոր Ճաքոնցիք իրենց տիրապետութեան համաձայն բոլորովին գաղտնի պահել կ'ուզեն, բաւական կարեւոր է, վասնզի միւս կողմէն կեդրոնի վերջապահները Մուքդէնի հիւսիսակողմի իրենց դիրքերէն ճամբայ ելնելով սկսած են դէպ ի Հայլունկ-Զէնկ առաջանալ, առանց դպալի ընալու Ռուսերուն։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԳ.— (Պաշտօնական).—Զօր. Լինէվիչ Օգոստոս 13 թուով կը հեռագրէ.— «Ճաքոնցիք Օգոստոս 11ին, յարձակողականի ձեռնարկեցին Նանտիլինի կիրճին դէմ, բայց դեռ հոն չհասած մեր զինուորները ետ մղեցին զանոնք։ Երէկ առաւ Ճաքոնցիք նորէն յաւաղացան մեծ պողոտային երկայնքը, դէպ ի արեւմուտք երթալով, սակայն մեր զինուորներ ամէն կողմէ ետ մղեցին զանոնք։

ԼՈՆՏՈՆ.— Ռիւդէրի մանչուրիոյ թղթակիցը կը հեռագրէ թէ զրոյց կայ որ Ճաքոնցիք նոր յարձակում մը ըրած ըլլալով Թումէն գետին մօտ Ռուսաց վրայ, այս վերջինները սկսան ետ քաշուիլ իրենց դիրքերէն։ Ռուսիայէ չարունակ զօրք կը ղրկուի Մանչուրիոյ ռազմադաշտը, սակայն Ռուս բանակը 6 ամսուան առջի վիճակէն աւելի տկար է դարձեալ։

ԻՇԼ.— Անգլիոյ թագաւորը վաղը հոս կը ժամանէ, Ֆրանց Եոզէֆ կայսր այցելելու։ Հետեւեալ օրը, Օգոստոս 16, Մարիէնպատ պիտի ուղեւորի։

ԲԼԻՎԼԷՆՏ.— Նիւ-Եորք-Զիքակո-Սէն-Լուի գծին վրայ ուղեւորներու կառախումբ մը ընդհարում մը ունեցաւ վաճառաբարձ կառախումբի մը հետ։ 12 հոգի մեռան եւ 25 հոգի վիրաւորուեցան։

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԷՆ

ԿՐՕՆ. ԺՈՂՈՎԸ երէկ գումարուեցաւ Պատրիարքարանի մէջ նախագահութեամբ Ս. Պատրիարք Հօր։ Ներկայ էին Տ. Գրիգոր արք. Յովհաննէսեան և Սեթեան ու Սանտալճեան ազգ. քահանաները։ Ժողովը զբաղեցաւ կարգ մը ամուսնական եայլ խնդիրներով։

ՄԱՐԻԻԱԻ եկեղեցիին վրայ այս կիրակի օր տիրացու Դանիէլ Բէբէստէճեանը քահանայ պիտի ձեռնադրուի։ Ցիշեալ տիրացուն երէկ կրօն. ժողովին ներկայանալով, պէտք եղած օրինական քննութիւնները անցուց և Ս. Պատրիարք Հայրը անոր ձեռնադրութիւնը արտօնեց, յանձնարարելով միանգամայն Տ. Գրիգորիս արք.ի որ կիրակի օր պատարագէ տեղւոյն եկեղեցիին մէջ և կատարէ քահանայական այդ ձեռնադրութիւնը։

ՍԿԻՒՏԱՐԻ եկեղեց. և կրթ. միացման խնդիրն ուսումնասիրող Թաղային Յանձնաժողովը երէկ Ս. Խաչ եկեղեցւոյ Խորդրդարանին մէջ գումարուեցաւ առննպատակութեամբ Բարթող էֆ. Թէլեանի։ Բացակայ էին միայն տեսք՝ Ս. Ալիքսանեան և Բէսէլ Մարգարեան։ Թեր ու դէմ երկար վիճաբանութիւններէ ետքը, բանաձև մը խմբագրուեցաւ, որուն մէջ լիովին պարզուած էր եկեղեց. ու կրթ. միացման նպատակը։ Այս բանաձեւը քուէի դրուելով, 4ի դէմ 6 ձայնով ընդունուեցաւ եկեղեցական մասակարարութեանց միացումը, ինչպէս որ դպրոցական մասակարարութեանց միացումը նախորդ նստին մէջ ընդունուած էր միաձայնութեամբ։ Յանձնաժողովը որոշեց նաեւ որ մինչեւ եկեղեցական մասակարարութեանց մրցման թուականը՝ իւրաքանչիւր եկեղեցւոյ պարտքն ու պահանջքը իրեն պատկանի և պատրաստ գրամը, եթէ ունի, յայտնեցնէ այն եկեղ. ու կրթ. նպատակին որու սահմանուած էր։ Յանձնաժողովը որոշեց յառաջիկայ ուրբաթ օր դարձեալ գումարուիլ և իր աշխատութեանց տեղեկագիրը պատրաստելով մատուցանել Ս. Պատրիարք Հօր, Խաչն Ժողովոյ վաւերացման ենթարկուելու համար։

Կը շնորհաւորենք թաղային յանձնաժողովոյ յարգելի անդամները որոնք եկեղեց. ու կրթական այսքան կարեւոր ձեռնարկ մը ի գլուխ հանեցին օրինակելի համերաշխութեամբ և խոնարհութեամբ։

ԱՐՄԱՇՈՒ Դպրեվանքին Խնամակալութիւնը իր վերջին նիստին մէջ որոշեց այս տարի նոր դասարան մը կազմել։ Իսկ Գ. դասարանի աշակերտներէն անոնք որ կուսակրօնութիւն ստանալ կը փափաքին, Ս. Պատրիարք Հայրը անմոս ալ մօտերս սարկաւագութեան ասոյնան ստանան անոնց, իբրեւ Վանահայրը՝ Արմաշու Դպրեվանքին։

ԱՐԱՐԿԻՐԻ Առաջ. տեղապահ Տ. Մեսրուժան Վրդ.ի Կայս. Պէրաթը, Պատրիարքական պաշտօնագիրը, ինչպէս նաեւ ճանապարհածախսը Կարին ղրկուեցաւ, որպէս զի դէպ է իր նոր պաշտօնատեղին ճամբայ ելլէ։ Ակնայ Տ. Կորիւն վրդ.ի Կայս. Պէրաթն ալ իր տեղը ղրկուեցաւ։

ՄԿՐՏԻՉ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ հրամանատար Սարկաւագը, ինչպէս գրած էինք, խնդրագրով դիմած էր Ս. Պատրիարք Հօր և իր կուսակրօնութեանը փափաքը յայտնելով Արմաշի վանքին մէջ իր ուսումը կատարելագործելու հրամանի խնդրած էր։ Կրօն. ժողովին յանձնուած ըլլալով այդ անձին խնդրագիրը, ժողովը երէկի իր նիստին մէջ նկատողութեան առաւ զայն և որոշեց դրել Արմաշու Դպրեվանքին Խնամակալութեան օր այդ հրամանատարկաւագը Դպրեվանք ընդունի։

ԿԷՏԻԿ ՓԻՇԱՑԻ նորակազմ Թաղ. Խորհրդոյ անդամներէն մեծ մասը իր հրաժարականը ղրկած է Պատրիարքարան։

ՏԻՐԱՑՈՒ Աւետիս Կէօպիւրեան, որ ցարդ իբրեւ խմբագիր պաշտօն կը վարէր, այս անգամ Կէտիկ-Փաշայի եկեղեցիին վրայ քահանայ ձեռնադրուելու համար, ընծայացու ներկայացուած է Թաղեցիներէն։ Ընծայացուն որդին է աչագուրկ Թադէոս պատուելի Կէօպիւրեանի և ունի քահանայի մը արժանավայել դասաւորակութիւնն և հմտութիւնն։

ԿԻՐԱԿի օր Ցաւիս 23 Օվանդգի Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցիին մէջ տեղի ունցաւ դեղջոյն վարժարանին տարեկան հանդէսը։ Հանդէսը սկսաւ Համիտիէ մարշով։ Ցետոյ չարունակարար տեղի ունեցան արտասանութիւններ, ճառեր և տրամախօսութիւններ։ Տեղեկագրին ընթերցումին վերջ հանդէսը փակուեցաւ իր պանդիտիով։

ՊԱՆՏՐՄԱՑԻ ԱԳԲԱՏԱՆԱՄԸ չընդունակալութիւն կը յայտնէ Ներսէս էֆ. Շահպէնտէրեանի և Յովհաննէս էֆ. Կիրակոսեանի որոնք ձրի ստանձնած էին Ս. Փրկչի Արքեստանոցի աթոռներուն Գոլսէն Պանարմա փոխադրութիւնը։

ՀԱՅՐՍՆԿՔ

Առջի օր ժամը 6ին Բնայի Ս. Երրորդութիւն եկեղեցիին մէջ վայելուչ հանդիսաւորութեամբ տեղի ունեցաւ Լեսյեան վարժարանի կարող ուսուցիչներէն Մարտիրոս էֆ. Հէնէսեանի ամուսնութիւնը Օր. Թոմիկա Կարմիրեանի հետ, կնքահայրութեամբ Սեփոն էֆ. Սիրունեանի։ Տաճարը այս առթիւ չքեղապէս լուսազարդուած էր և թանկագին զորգեր փռուած էին գետինը։

Եկեղեցական արարողութիւններուն կը նախագահէր Բնայի քարոզիչ Տ. Հմայեակ արք. Դիմաքսեան իր չուրջը ունենալով Տ. Տիրայր վրդ. և բազմաթիւ քահանաներ ու դպիրներ։

Արարողականը խօսեցաւ փեսին տանէրէց Տ. Տրդատ քհ. Պոյաճեան և ձեռնտուութիւնը կատարեց հարսին տանէրէց Տ. Թադէոս քհ. Թաթարեան։ Արարողութիւններէն ետք, որոնք այնքան ներդաշնակօրէն երգուեցան առաջնորդութեամբ տեղւոյն երաժշտապետ Ռուբէն էֆ. Ճիլանեանի, Տ. Հմայեակ Սրբազան զգեստաւորած բեմ ելաւ և բնաբան առնելով, «Ես ծաղիկ հովտաց և շուշան դաշտաց եմ»ը սիրուն ու պարագային յարմար կարճ խրատական մը խօսեցաւ, երկու ամլները նմանցնելով ծաղիկներու, որոնք, ըստ Աստուած այսօր իրարու միացընելով փունջ մը կը կազմէ։ Ցետոյ դրուատիքը ըրաւ փեսին և շնորհալի հարսին, որոնք ըստ, ինծի մօտէն ծանօթ ըլլալով ամէն վստահութիւն կը ներշնչեն թէ անոնքը նմանեկան գեղեցիկ բոյն մը պիտի կազմեն։

Արարողութիւններէն ետք ներկաները հրաւիրուեցան Արշեստանոցի սրբարը, ուր մեծարանքներ և պատուոյ սիրութիւններ եղան, և ուր Տ. Տիրայր վրդ. գեղեցիկ բանախօսութիւնով մը բարեմաղթութիւններ ըրաւ նորապսակ ամոլին։ Ներկաներուն մէջ կը նշմարուէին ի մէջ այլոց Այրի Տիկ. Նարգուհի Հանէսեան, Այրի Տիկ. Աղաւնի Կարմիրեան, Տիկ. Հեղինէ Սիրունեան, Պօղոս էֆ. Կարմիրեան, Գառնիկ էֆէնտի Կարմիրեան, Տէր և Տիկ. Յովհաննէս էֆ. Տէր Դրիգորեան, Տէր և Տիկ. Նշան էֆ. Թորոսեան, Տիկ. Յուլիանէ Գ. Թորոսեան, Տէր և Տիկ. Մատթէոս էֆ. Թորոսեան, Օր. Արմենուհի Տէր Դրիգորեան, Օրիորդք Հրանոյշ և Փեփրոնէ Թորոսեան, Աբաաչէս էֆ. Տէօքմէճեան, Յուլ. էֆ. Հանէսեան, Կարապետ էֆ. Տիլսիրեան, Բերբէր էֆ. Թէքէեան, Տէր և Տիկ. Նշան էֆ. Զէօմէրքճեան, Տէր և Տիկ. Մարկոս էֆ. Նաթանեան, Տէր և Տիկ. Գրիգոր էֆ. Մարգարեան Օր. Նորիկեան և Նորիկ էֆ. Նորիկան, Տէր և Տիկ. Սրապիոն էֆ. Թղլեան, Վահան էֆ. Աղթունեան, Գ. Հրանտ Թոշոսեան, Օր. Գայանեան և Լեւոն էֆ. Գայանեան, և Տէր և Տիկ. Գ. էֆ. Պաղտասարեան, Տէր և Տիկ. Նէկոլոզմոս, Տէր. և Տիկ. Լուսաւ Լուսայեան, Տէրև Տիկ. Սիրուն Արքահամեան, Տէր և Տիկ. Բէյհաճեան, Օրդ.ք Միրաս Եէսեան, Լուսայեան վարժարանի ուսուցչութեան կողմէ Շաւարշ Փանոսեան, Գառնիկ Դանճեան և Պետրոս Պոյաճեան էֆէնտիները և ուրիշ բազմաթիւ հրաւիրեալներ։

Շնորհալի հարսը ընդունեց թանկագին նուէրներ և փեսան բազմաթիւ շնորհաւորական հեռագիրներ և քարտեր։

Խմբագրութիւնս այս ուրախ առթիւ իր շնորհաւորութիւնները կ'ուղղէ նորապսակ ամոլին Տէր և Տիկին Մարտիրոս էֆ. Հանէսեանի և երկու կողմի պարագաներուն։

ՄԵՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

ՆԱԶԱՐԷԹ Էֆ. ԲԷՕՍԷԼԵԱՆ (Խոնտիկ).—Ձեր բաժնեդիրը կրնաք ուղղակի ղրկել մեզ Օսմ. մանտաթօզով։

ՅԻՍՈՒՆ ՂՐՈՒՇ ՇՍԲԱՔԱԿԱՆ

Ցիսուն որուշ չաբաթականով աշխատիլ կը փափաքի նոյնասա պատանի մը որ քաջ հայերէն ու անգլիերէն գիտէ։ Պարկեշտ ու պատուաւոր է և վերջին ծայր աշխատասէր։ Դիմել Մանգուլեի խմբագրատունը։

ԲԱՐԻԶԻ ՊՕՐՍԱՆ

BOURSE DE PARIS

14 Օգոստոս 1905

Հեռագրական գործակալութիւնը այս գիշեր Բարիզի Սակարանին զիները չհաղորդեց մինչեւ թերթիս մամուլը դրուած պահուն։

ՐԷՍՄԻ

ԹԷՎԱՖԻՇԱՔ

Ճէպելը Լիպան վիճուհնեան իզէթլու Իակէնտէր Տէհատ պէյէ թէրֆիէն բիթպէի սանիյէ սընրգը միթէմիրլի թէվճիհ պույրուլմուշ սըրը։

ՆԸՇԱՆ

Իտարէի Մախսուսէ նապրը մուավինի սաատէթլու ճոն բաշա հազրէթլերինէ Մուրասսա Մէճիտի։

ՆԵՐՔԻՆ

ՀԱՄԻՏԻՒ թերթեւագէն հեծելազօրքերու 40րդ գունդին անունով գերգնդապետ Միրը Ալի պէյ հետեւեալ հեռագիրը ուղղած է Կայս. Պալատ.— Կայս. Թիկնապահ գնդապետ Բիւշրի պէյ բանակեցող գալով աւետեց թէ Վեհ. Սուլթանին շնորհներովը առաջ եկած մեր զօրագունդին բարեկարգութիւնը Կայս. գոհունակութեան արժանացած է և թէ Կայս. Իրատէ մը հրամայած է դարմանել ծառանիդ։ Ձեր Վեհափառութեան սպասաւորը Կայս. այդ շնորհին բարերար ազդեցութեամբը իսկոյն առողջացաւ։ Ամէնքս ալ «Շատ ապրի մեր Վեհապետը, անոր թշնամիները բնաջինջ ըլլան» աղօթքը անկեղծօրէն երկինք բարձրացուցինք։ Ո՛վ Մեծազօր Կայսր, օ՛վ փառաւորեալ Վեհապետն մեր, բարեկարգութիւնը Ձեր կայս. շնորհիւը գտանք։ Ի՛նչ որ տեսանք և ինչ որ սորվեցանք, Ձեր կայս. շնորհիւը տեսանք ու սորվեցանք։ Ձեր Վեհափառութեան շնորհիւը առաջ եկած մեր զօրագունդը իր արեան ամէնէն վերջին կաթին իսկ պատրաստ է թափելու Ձեր Վեհափառութեան համար։ Բարձրեալն Աստուած բնաջինջ ընէ Ձեր թշնամիները։ Ձեր Կայս. անձին հաւատարիմ մնալը մեր էութեան խմորին հիմնական մասը կը կազմէ։ Ինչպէս առանց հոգիի մարդ չապրիր, այնպէս ալ մեր մէջը հաւատարիմ չեղողը չապրիր և չենք ապրեցներ։ Սպրատամբները ընկճելու և բնաջինջ ընելու համար մեր անձին մէջ մեծ ոյժ մը կը զգանք։ Ձեր Վեհափառութեան բարձր համարումը ո՛րքան վայելենք, այդ ոյժը կրկնապատիկ պիտի աւելնայ։ Դարձեալ կը կրկնենք մեր աղօթքը, Մեր Վեհապետը չատ ապրի, Իր թշնամիները բնաջինջ ըլլան։

ԽԱՐԲԵՐԴԻ ԿՈՒՍԱԿԱԼԸ.— Վեհ. Սուլթանին բարձր գոհունակութիւնը հաղորդուեցաւ Խարբերդի կուսակալ Ապտիւրրահման Ֆէէմի պէյի։

ԱԻՍՏՐՈՒՈՅ-ՀՈՒՆԳԱՐԻՈՅ Ֆրանցիսկոզէֆ կայսր ծննդեան տարեդարձին առթիւ ուրբաթ օր գոհանական արարողութիւններ պիտի կատարուին Սանթա-Մարիա եկեղեցիին մէջ և յետոյ ընդունելութիւն մը պիտի կատարուի։

ԵԼԵԿՏՐԱՇԱՐԺ ԹՐԱՄՈՒԷՑ.— Աւուտական և հանրօգուտ չինութեանց նախարարութիւնը կ'ուսումնասիրէ ծրագիր մը որով արտօնութիւն կը խնդրուի Մեծ Կղզիի, Հէյլէլիի, Պուրկազի և Գրնալրի մէջ էլեկտրական լուսաւորութիւն և էլեկտրաշարժ թրամուէյ հաստատելու։

ՕՏԱՐ ՊԱՏՈՒԱՆՇԱՆ.— Ցունաստանի կառավարութիւնը Ս. Փրկիչ պատուանշանին մեծ խաչը նուիրեց Մանասթրի կուսակալ Հաշիմ պէյի։

ՖԷՐՏԻՆԱՆՏ ԻՇԽԱՆԵՆ տարեդարձին առթիւ երէկ գոհարանութիւններ կարդացուեցան Օրթագիւղի Էկլզարքարանի մատրան մէջ։ Ներկայ էին պուլկար գործակատար Մ. Նաչէվիչ և երեւելիներ։

ՇԻՐԲԷԹԻ ԽԱՅՐԻԷի Վարչութիւնը որոշեց 75 դրուշ ոսկեդրամ շնորհաբաշխել։ Շիրբէթը հաստատուած օրէն ի վեր այսքան չահաբաշխ չէր եղած։ Շիրբէթը սրընթաց և գեղեցիկ չոգենաւերով մեծ ծառայութիւններ կը մատուցանէ, դիւրացնելով Վոսֆորի երթեւեկութիւնը։ Հետեւեալ օգտակար նորութիւններ հաստատելու հեռամուտ է։ Թիչ ատենէն Պէյիքթաշի և Հայտար Փաշայի միջեւ չոգենաւային ուղղակի երթեւեկ մը ալ պիտի հաստատէ։ Պետական Խորհուրդը նկատի առնելով այդ առթիւ արուած ծրագիրը որոշեց որ Մախսուսէի և Շիրբէթի չահերը հաշուի առնելով կարգադրութիւն մը ըլլայ։

ՕՍՄ. ՊԱՆԲԱՑԻՆ ընդհ. Տնօրէն Մ. Տէփէս երէկ Բարիզ մեկնեցաւ։

ԲԺՇԿԱԿԱՆ քաղաքային վարժարանին ներքին ախտաբանութեան ուսուցչի օգնական անուանուեցաւ Մոնբէլիէի բժշկական կաճառէն վկայուած Տօքթ. Կալիպ Աթա պէյ։

ԱՎԱՋԻ կը հեռագրեն թէ կուսակալ Բէյխա Աքիֆ փաշայի չնորհուած Վէզիրութեան ատիճանին կայս. Մէնյուրը հանդիսաւորապէս կարդացուեր է։

ԹՍՂԴԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ Գրդ. չրջանակին (Բերա) Ս. քննիչ կարգուեցաւ փոխառորդ Թէվֆիք պէյ։

ՍԻՎԼԻՀԷՍԱՐԻ ՀՐԴԵՀԸ.— Գրած լինք արդէն թէ Սիվլիհիսարի Հայոց Թաղէն հրդեհ ծագելով 100ի չափ տուներ հրոյ ճարակ եղած են։ Ներքին գործոց Նախարարութեան մէկ հրահանդին վրայ, էնկիւրիի կուսակալը յանձնաժողով մը կազմեց որ պատապարեց ալքատ հրկիզեալները, 70 հոգիի չափ։ Այրած տուները նոր չեն պիտի չինուին, բայց այս անգամ քարաչէն, քանի որ չենքերուն փայտէ ըլլալն էր պատճառ բոցերուն տարածման։ Սիվլիհիսարի մօտերը քարահանքեր պիտի բացուին որպէս զի տուներու չինութիւնը փայտաչէնի չափ ածան ըլլայ։

ՍՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ այս օրերս կը չարանան։ Ցաւօք կը լսենք թէ Զէյնոբեան Սամանճեան և Թէրսկեան-Գարամանճեան վաճառատուներուն մանկութենէն վնասուած են նաեւ հինգ վեց երկրորդական տուներ, որոնք իրենց վճարումները դադրեցնելու հարկին տակ կը գտնուին։

ԶԲՕՍԱՆՐԶԻԿ.—Աւստրիական «Քօրիցա» չոգենաւով երէկ առաւ Պոլիս հասան 139 Աւստրիացի զբօսաշրջիկներ, որոնք պատեցան Պոլսոյ զանազան վայրերը։

ՀՆՈՒԹԻՒՆ.—Եգիպտոսէն կը գրեն թէ Զակազիկի մէկ գիւղին մէջ երբ բլուր մը կը պեղուէր, գանձ մը գտնուեցաւ որ Հին Եգիպտոսի Պետերէն Մէնէսի օրերէն մնացած էր։ Թանկագին իրեղէններուն մէջ կային արծաթեայ երկու թաց, ոսկեզօծ արծաթ արձանի գլուխ մը, երկու ոսկի ապարանջան, ոսկի պակ մը թանկագին քարերով զարդարուն, 9 արծաթեայ պնակ, 17 արծաթ դրամ, 118 ոսկի դրամ եւ այլն։

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԸՆԴՀԱՐՈՒՄՆԵՐՈՒ ՇԱՐՔ Մ.— Մէսաժբրի Orkնոմ չոգենաւը որ Պոլսէն մեկնելով Իզմիր հասած էր ուրբաթ օր, Նաւահանգիստ մտած ատեն զարնուեցաւ առագաստանաւի մը, որ 11 հակ գործ բեռցած էր։ Առագաստանաւը ընկղմեցաւ։ Բիչ մը անդին Orkնոմ գնաց ինկաւ Նաւահանգիստին մէջ խարսխած լոյսի թէպէ չոգենաւին վրայ, և անոր կողը ծակեց 2 մ

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

ՍԱԿԱՐԱՆԻ ԽԱՂԵՐԸ ԵՒ ՕՐԻՆԱԿԱՆ ՏՐԱՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՇԱՀԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ՁԵՂԾՈՒՄԸ

«ԱԼԻՎՌԷ» ԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԴԵՐԸ

ԲԱՐԻԶԻ ՍԱԿԱՐԱՆՆԵՐԸ

Բարիզի շաքարի հրապարակին տագնապին առթիւ, նախորդ յօդուածով ըսած էինք թէ սակարանները կարեւոր հաստատութիւններ են առեւտրական մեծ գործառնութիւնները դիւրին ու ապրանք գործադրելու նպատակաւ հիմնուած, թէ երկրագործին, ճարտարագործին ու առեւտրականին համար հաւասարապէս օգտակար են սակարանի ալիվռէ գործառնութիւնք որով անոնք կրնան օրուան գիներէն օգտուիլ ու իրենց գործերուն ընթացքը ժամանակի մը համար ապահովել կրնան։ Բաց ասոնցմէ՝ ըսած էինք թէ սակարանի ալիվռէ գործողութիւնք տնտեսական աւելի մեծ դեր մը կը կատարեն, որովհետեւ անոնցմով կ'ըլլան շահագիտութիւններ, որոնք հակառակ մեր մէջ կազմուած պալ գաղափարի մը՝ հարստութիւններ արտադրելու, դրամագլուխներ բազմանալու ամէնէն յարմար ու լաւագոյն միջոցներն են և թէ ամէն շահագէտ ապահովաբար կը յաջողի սակարանի մէջ եթէ լրջօրէն գործէ ու իւր գործառնութեան համար հարկ եղած դրամին ու համբերութիւնը ունենայ։

Հիմա ըսենք թէ ի՞նչ են սակարանի խաղերը և որո՞նց են անոնց վերաբերեալ օրինական տրամադրութիւնները։

Սակարանի մէջ խաղի գործողութիւն չկայ։

Խաղը շահագիտութեան ղեղծումն է։

Սակարանի գործողութիւն մը ա՛յն ատեն խաղ կը նկատուի՝ երբ գործողը առաջուց գրաւորապէս պայման դնէն իրենց միջեւ թէ պայմանաժամուն՝ վաճառքին ու փոխարժէքին իրական փոխանակութիւն մը չպիտի պահանջուի երկու կողմէ, այլ նոյն օրուան գիներու տարբերութիւնը միայն պիտի վճարուի կամ ստացուի։ Սակարանի գործողութիւն մը այս տեսակ գրաւոր համաձայնութեամբ միայն ըստ օրինի խաղ կամ գրաւ կը նկատուի և զոր ընաւ կարելի չէ ընել սակարանի մէջ, քանի որ օրէնքը բացարձակապէս արգիլած է, և արդէն ո՛չ մէկ սակարանի գործակալ կը միջնորդէ այդ ապօրէն գործառնութեան։

Խաղամոլք սակարանի մէջ իրենց արաշաւութիւնը ի գործ կը դնեն շահագիտութեան ղեղծումով։ Երբ ալիվռէ գործողութիւն մը կը կատարուի, խաղողը պայմանաժամուն պարտաւոր է անձնել վաճառքը, նոյնպէս գնողը պիտի ստանայ և վճարել փոխարժէքն ու ստանալ զայն։ Բայց սակարկութենէն ետոյ կրնան տեղի ունենալ տնտեսական այնպիսի դէպքեր ու իրողութիւններ որոնք փոխեն երկու կողմին ըսած գործառնութիւնները ու փոխանակ իրական վաճառքին ու դրամին փոխանակութիւնը ընելու, օրուան գինին համեմատ բրիմ մը տալով՝ հաւուցում մը ընեն իրարու։ Սոյն ալիվռէ գործառնութիւնները պայմանաժամուն ի՞նչ եւ ոչ ապրանք կը գործադրուին՝ — սակարանի վաճառքը յանձնուի թէ գիներու տարբերութիւն մը միայն վճարուի, — արդեաւ օրինաւոր են, քանի որ կան երկու կողմէ լուրջ նպատակաւորուած է շահագիտութեան մը, որուն պայմանները սիրաւուած են փոխադարձ հոս մը առաջ կուգայ ուրիշ մը դրուի հաւկիթը։

Այս մարմիններով հաւկիթին թարմութիւնը ապահովելու համար նոյն տարիներու թանձր խաւով մը պէտք է ծածկել հաւկիթները։

Ե.— Պէտք է նախապէս ծակոտկէն գիտակներ ընտրել ու այս ծակերուն մէջ հաւկիթները զետեղել և կտաւով մը պարփակել։ Վերջ, զանոնք տեղաւորելու ենք ասիս սալիսիլիի լուծաջուրով լեցուն տակառի մը մէջ։ Կտաւին պաշտօնը մարդկային մարմնի կազմակերպութեանը վնասող ասիտ սալիսիլիքի բիւրեղներուն՝ հաւկիթներու ծակոտկէն կճեպէն ներսմուծումը արգիլելու մէջ կը կայանայ։

Այս լուծաջուրին պատրաստութեանը համար պէտք է մէկ ապուրի դգալ ասիտ սալիսիլիք լուծել 5 լիտր անձրեւաջուրի մէջ, սակայն աւելի աղէկ է որ մէկ դգալ ասիտ սալիսիլիքը նախապէս մաս մը եռացած ջուրի մէջ հալեցնենք, և լուծաջուրին քանակը 5 լիտրի բարձրացնելու համար մնացած մասը պաղ ջուրով ամբողջացնենք։ Տակառին տարողութիւնը և լուծաջուրին քանակը հաւկիթներու թիւին համեմատ կը փոխուի։ Իրաւ է թէ այս միջոցով հաւկիթներու թարմութիւնը կրնանք երեք ամիսի չափ երկարել և սակայն երեք ամիսէ վերջ լուծաջուրին ազդեցութիւնը կորսուելով հաւկիթները դարձեալ կրնան տարբաղադրուիլ։ Այս անպատեհութիւնը արգիլելու համար երեք ամիսը անգամ մը լուծաջուրը վերանորոգելու է։ Լուծաջուրէն հանուող հաւկիթները պէտք է նոյն օրը գործածել։

Զ.— Երկու ամիս ժամանակի տեւողութեան մը համար հաւկիթներու թարմութիւնը կրնանք երկարել սա հետեւեալ միջոցով։— Խէժով պատրաստուած լուծաջուրի մէջ պաղեղը (cuq) պէտք է հալեցնել այնչափ որչափ լուծաջուրին լուծելու կարողութիւնը կը ներէ։

Լուծաջուրէն հանուող հաւկիթները պէտք է որ դարձեալ անմիջապէս գործածենք, ու հետեւաբար թէ՛ այս և թէ հինգերորդ միջոցը փոքրաքանակ վաճառականութիւնով զբաղող նպարավաճառներու կը յարմարի։

Է.— Աղի ջուրի մէջ հաւկիթներու թարմութիւնը ապահովելու միջոցը այնքան ընդունելի չի կրնար ըլլալ, քանի որ աղի ջուրը հաւկիթին ծակոտկէն կճեպէն անցնելով անոր բնական ներմուծումն աղիանալուն և դեղնուցին կարծրանալուն պատճառ կ'ըլլայ։

Ը.— Հաւկիթները խաչելով կրնանք անոնց տարբաղադրուիլը արգիլել, ասոր համար օրը օրին հաւնոցէն առնուած հաւկիթները միայն երեք վայրկեան եռացած ջուրի մէջ խաչելու է։ Այսքան կարճ տեւողութեան մը մէջ հաւկիթները խաչելով անոնց ճերմկուցներուն անկատար թանձրացումը միայն կրնանք տաք բերել, որով այսքան խաչած հաւկիթները ամէն տեսակ խոհանոցի գործածութեան կրնան յարմարիլ։

Պէտք է ըսել թէ հաւկիթները խաչելով բոլորովին չենք կրնար արգիլել անոնց տարբաղադրութիւնը, որովհետեւ կճեպին ներքին մաշկը թանձրանալով հաւկիթին աւրուելուն պատճառ կ'ըլլայ. ասոր համար չատեր հաւկիթները այսքան խաչելէ վերջ կաւուտ հոդով և աւազախառն մոխիրով կը ծեփեն հաւկիթներու կճեպը։ Այս միջոցով երկու տարիի չափ հաւկիթները կրնանք անայլայլ պահել։

Օրինական սոյն տրամադրութիւններուն նպատակը թէեւ խաղի գործերը արգիլել էր, սակայն անոնք անուղղակի աւելի կը դիւրացնէին խաղամոլութիւնը սակարանին մէջ։ Հոն խաղացողը պատասխանատու չէր յանձնառութեանց համար։ Օրէնքը խաղ կամ գրաւ կը համարէր անոր գործառնութիւնները ու անկէ յառաջ եկած բողոք ու գաղ չէր լսեր։

Այս պայմանները առաւելութիւններ էին խաղացողներուն համար։ Ապօրէն գործերը հետզհետէ կը չափազանցուէին ա՛յն ատենէն որ սահպղական պէտքը տեսնուեցաւ աւելի նպատակայարմար և օրինաւոր կանոնադրութեան մը։ 1885ին կը դրուի ֆրանսական սակարաններու ալիվռէ գործերուն այժմու օրէնքը, որ հինգ յօդուածէ միայն կը բաղկանայ՝ տարիներու աշխատութեամբ իմաստաւորած։

Օրէնսդիրը այս նոր օրէնքին մէջ բոլորովին տարբեր ու նախորդին հակառակ ուղղութեան մը հետեւած է։ Փոխանակ սակարանի մէջ խաղերը արգիլելու, ընդհանրապէս ամէն աղատութիւն տուած է գործողին, զայն իր գործոց պատասխանատու բռնելով։ Սակարանի գործերու համար՝ անգործադրելի Նկատած է ֆրանսական քաղաքային ու պատժական օրինագիրքերու խաղի ու գրաւի վերաբերեալ տրամադրութիւնները։ Ի՛նչ նպատակաւ ալ ձեռնարկուի գործի մը —խաղաց թէ շահագիտութեան— այժմու օրէնքը զայն լրջօրէն կ'առնէ։ Սակարանի կանոնները համաձայն կը պատժէ այն որ չէ կրցած կատարել իր յանձնառութիւնները։

Պատասխանատուութեան տակ գործելու ազատութիւնը աւելի ազդեցիկ եղած է, և աւելի արդիւնք եղած է խաղամոլութեան քան հին սեղմ օրէնքները, որոնք անուղղակի կը քաջալերէին ապօրէն գործառնութիւնները։ Սակարանի հին օրէնքներու համաձայն ժամանակ ու նմաններ անպատասխանատու պիտի մնային իրենց գործառնութեանց համար։ Անոնց յանձնառութիւնները խաղ ու գրաւ պիտի նկատուէին ու լսելի պիտի չըլլային դատարաններու մէջ, մինչ այժմ սակարանի օրինաց ու կանոններու համաձայն պիտի պատժուին և իրենց գոյքով պիտի տուժեն։ Օրէնսդիրները ամէն հնարք ու միջոց ի գործ դնելով այդքան միայն կրցած են բառնալ չարիքը և արգիլել խաղի ձեռնարկները։

Ամէնց աւելի տնօրինութիւն մը պիտի մնայէր շահագիտութեան, որ չատերու յաջողութեան, հարստութեան աղբիւրը եղած է։

Ա. ԳԱԼՓԱՔՃԵԱՆ

Սկիզբ կը հրատարակենք գորգի վաճառական Ն. Աղապէկեան էֆ.ի հետեւեալ յօդուածը, ինչպէս նաեւ «Մանզումէ»ի մասնագէտին պատասխանը այդ յօդուածին դէմ։

ԳՈՐԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԹՈՔԱԽՏ

ՇԱՀԵԿԱՆ ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Մաճզումէիդ Ցուլիս 6/19ի Առեւտրական Բաժնին մէջ Ամերիկանակ Հայ վաճառականի մը «Գորգագործութիւնը դէպի թոքախտ կ'առաջնորդէ» գրած յօդուածին դէմ, Ձեր Առեւտրական Բաժնին մէկ մասնագէտը խնդիրը ամերիկեան արտադրութիւններ կոչելով կ'աւելցնէ որ եթէ գորգաշինութիւնը և գորգավաճառութիւնը մարդս թոքախտի առաջնորդէին, բոլոր գորգավաճառները թոքախտաւոր պիտի ըլլային, բայց փառք Աստուծոյ այդպիսի բան մը տեսնուած չունի, բնականաբար խնդիրը հոս Պոլսոյ մէջ, գորգավաճառներուն վրայէն դատելով։

Նուաստանիդ ալ 16 տարիէ ի վեր գորգավաճառ ըլլալով հանդերձ, ինչպէս ուրիշ արհեստակիցներս, ես ևս այդ սխալէն զերծ եմ։ Բայց խնդիրը կը փոխուի երբ գործատէրներու վրայ առաւօտէն մինչեւ երեկոյ հանգոյց ընող 8—12 տարեկան աղջիկներու մէջ փնտռուի այդ սխալը, որ դժբախտաբար աս միջոցիս ճարակած է մեր գաւառական այն քաղաքներուն մէջ ուր գորգագործութիւնը յառաջդիմած է, ճարտարարուեստ մը դարձած է։ Օրինակ մը, կարծեմ, բաւական համոզիչ փաստ մը պիտի ըլլայ։

Երբ Կեսարիա կը գտնուէի, 50—60ի չափ գործատեղիներ ունէի, գործատուրուհիներուս մէջ 10 տարեկան աղջիկ մը նշմարեցի որ վերջին ծայր նիհար էր և չոր հազով մը կը տառապէր։ Խնդիրը բարեկամիս՝ Տօք. Յովհ. էֆ. Ասլանի ներկայացուցի։ Ահաւասիկ թէ ի՞նչ պատասխան ստացայ. «Ժամանակէ մը ի վեր քաղաքիս մէջ, դժբախտաբար, հիւծախտը յառաջդիմութեան մէջ է։ Ինչպէս ես, նոյնպէս միւս պաշտօնակիցներս այս երեւոյթը դիտած ենք։ Մեր միջեւ տեսակցութեան մը առթիւ, համոզում դոյացուցինք որ հիւծախտը աւելի գորգատեղծներու վրայ աշխատող գործատուրուհիներու մէջ տարածուած է, մանաւանդ 10—12 տարեկան պզտիկներու վրայ։ Այս ցաւալի հիւանդութեան առաջքը առնելու համար տեղւոյն մը պիտի տանք տեղական կառավարութեան, որպէսզի 8—12 տարեկան մանչերու և աղջիկներու գորգի վրայ աշխատիլը արգիլուի։ Ձեր դիտած գործատուրուհին ալ այս սոսկալի սխալէն վարակուած ըլլալու է»։

Կարծեմ ասկէց աւելի ցայտուն ապացոյց մը չէ կարելի գտնել, հաստատելու համար թէ գորգագործութիւնը արդարեւ ուղեւորեր է մանուկներու համար։ Մեծերու մասին չեմ կարծեր որ վնասակար հետեւութիւն մը ունենայ, ինչպէս գորգավաճառներուս, թէպէտ չուրացուիր որ կարելի է վարակուիլ չատ մը տեսակ հիւանդութիւններէ այս միջոցի դարուն մէջ, քանի որ գորգը մեծ ընդունարան մը կրնայ համարուիլ բիւրաւոր միջոցներու։

Այս առթիւ քաղցր է ինձ շնորհաւորութիւններս յայտնել՝ գորգի վաճառականութեան վրայ ձեր Առեւտրական Բաժնին մէջ երեւցած հմտալից յօդուածներուն համար։

Ն. ԱՂԱՊԷԿԵԱՆ

ՊԱՏԱՍԽԱՆ

* * *

Անոնք որ ուշի ուշով կարդացին վերի հատուածը, դիւրաւ պիտի վճռեն թէ Տիար Ն. Աղապէկեան, աղապէյաբար բան մը բաց ըլլալու համար է որ ուզած է ստանձնել ընդդիմաբանի դերն ու ձանձրոյթը։

*Գորգագործութիւնը կամ գորգավաճառութիւնը առ հասարակ մարդս թոքախտի ենթակայ կ'ընէ՞ թէ ոչ. ա՛յս է բուն խնդիրը, որուն ուղղակի չի պատասխաներ, այլ հաստատելով հանդերձ թէ ինքը, 16 տարուան գորգավաճառ մը, և իր արհեստակիցները զերծ մնացած են այդ չարաչուք պատէն, խնդիրը կը մանաւորէ, ըսելով թէ «առաւօտեան մինչեւ երեկոյ հանգոյց ընող 8-12 տարեկան աղջիկներուն համար նոյն բանը չէ», և իբրեւ ապացոյց մէջ կը բերէ տասն տարեկան աղջկան մը վարակումը, երբ կեսարիա հաղիւ 50-60 գործատեղներ ունէր։ Հիմակ որ այդ թիւը հնդապատկուած, թերեւս տասնապատկուած է, իր տարածանութեամբը, վարակուածներուն թիւն ալ տասնապատկուած ըլլալու է. իրաւ այնպէ՞ս է արդեօք։ Մենք չենք կարծեր, զի եթէ այնպէս եղած ըլլար, կեսարացիները, իբրեւ գործի մարդ, չատոնց հրաժեշտի ողջոյնը տուած պիտի ըլլային գորգագործութեան, մինչդեռ տարուէ տարի իրենց գործունէութիւնը կը բազմապատկէն, և իրենց գրպանի կարմիրին հետ երեսին կարմիրն ալ կ'աւելնայ։ Ո՞վ կ'ըսէ թէ 8-12 տարեկան աղջիկներուն բնական վայրը գործատեղանին գլուխն է, ա՛յն ալ առաւօտեան մինչեւ երեկոյ։ Ինչպէս որ մատաղ մանուկներուն համար այսպիսի չարաչար կեանք մը բացառութիւն է, այնպէս ալ 50-60 գործատեղաններու մէջ մատաղատի միակ աղջկան մը վարակումը ինքնին բացառութիւն մըն է։ 8-12 տարեկան աղջիկներուն ալ, մանչերուն ալ բնական վայրը դպրոցն է, ո՛ւր կը մնայ առաւօտեան մինչեւ երեկոյ նատողական կեանքը, որ ինքնին պիտի սպանէր մանուկը, եթէ հանգոյց ընելու իսկ զբաղած չըլլար անխիղճ գործարանատէրն դաժան աչքերուն տակ։ Նստողական կեանքը, չարաչար աշխատանքը, ճանձրոյթը մահ է մանուկին համար, ո՛ւր որ ալ ըլլայ, դպրոցին մէջ թէ գործատեղանին գլուխը։ Արդ, խնդիրը 8էն 12 տարեկան աղջիկներու կամ մանչերու վրայ չէ, այլ չափահասներու վրայ, և մենք չէ թէ Պոլսոյ մէջ քանի մը գորգագործներու վրայէն դատած էինք, այլ ամբողջ Պարսկաստանը, Կովկասը, Անդրկովկասը փաստական էինք, ուր գորգագործութիւնը տեղական ու ընիկ ճարտարարուեստ մըն է, բայց ցարդ չէ լսուած որ այդ գորգագործ ժողովուրդները թոքախտով վարակուած ըլլան։ Մէկ քանի բացառութիւններ, որոնք տարբեր պատճառներ կրնան ունենալ, չեն կրնար հակառակն ապացուցանել, մանաւանդ որ մեր ընդդիմաբանը ինքն ալ բացայայտ կը խոստովանի թէ չի կարծեր որ չափահաս գորգագործները թոքախտով վարակուին։

Միքրոպներու այս դարուն մէջ, և հակառակ հովերու այս միրապտող հոսանքներու միջոցին, որոնք փոշիներու ամպեր կը բարձրացնեն, մենք ամէն օր միլիոնաւոր միքրոպներ կուլ կուտանք, բայց դարձեալ բան մը եղած չունինք։ Նախախնամութիւնը եթէ միքրոպը ստեղծած է, արեւն կարմիր ու ճերմակ գնդակներ ալ չէ մոռցած շնչարելի, և պայքարն ամենուրեք նոյն է, մեր ներսիդին ըլլայ թէ դուրսը, զի միքրոպն ալ իր յարմար միջավայրը կը փնտռէ, և երբ գտնէ, հոն կը տեղաւորուի, կ'ուռճանայ, կը բեղնաւորի, ինչպէս գտած ըլլալ կը թուի տասն տարեկան հէք ու վախտ աղջնակին մէջ, զոր ծնողքը առաւօտեան մինչեւ երեկոյ գործատեղանին գլուխը գամելու անխղճութիւնն ունեցեր է։

Խնդիր է սակայն թէ Պարսկաստանի մէջ, Տաղատանի մէջ, Աֆղանստանի ու Պէլուճիստանի մէջ, ուր հազարաւոր գորգի գործատեղաններ կան, 8էն 12 տարեկան աղջիկները կամ մանչերն ալ գորգագործութեամբ կը պարապի՞ն թէ ոչ, թող Տաճկաստանի այն բոլոր քաղաքներն ու գիւղերն ուր գորգ ու կապերտ (հիլիմ) կը գործուին։ Սա ակներեւ է թէ տուներ կան ուր երկու երեք գործատեղաններ միանգամայն գոյութիւն ունին, ասոնք ամառը տանիքներու ներքեւ, իսկ ձմեռը, դուրսը բացօթեայ, կը լարուին, և ընտանիքն իր ամբողջ անդամներով, մեծով ու պզտիկով, գորգագործութեամբ կը պարապի, բայց լսուած չէ որ այս պատճառաւ ամբողջ ընտանիքներ թոքախտով վարակուած ըլլան։ Բո՛ւրդը միայն փոշի — միքրոպ ունի, բամբակը կամ մետաքսը չունի՞։ Ի՞նչ ընեն բամբակ կամ մետաքս գործող ոստայնանկները կամ ջուլհակները։ Իրաւ է որ դիաղնական պարագաներու մէջ հաստատուած է որ մետաքսագործ ջուլհակներու թոքերը մետաքսի շամանդաղներով լեցուած էին, և սակայն այս պարագան չարգիլեր ու պիտի չարգիլէ երբեք հարիւրաւոր գործաւորներ, իրենց ապրուստը ոստայնանկութենէն, կամ մանարաններու մէջ աշխատութենէն ակնկալել։

Եզրակացնելով կ'ըսենք թէ գորգագործութիւնն ինքնին թոքախտի վարակիչ չէ. 8—10 տարեկան մատաղ աղջիկներու մէջ տեսնուած ցանցառ դէպքեր ինքնին վարակման ապացոյց չեն, մանաւանդ որ ներելի չէ 8—10 տարեկան պզտիկներ առաւօտեան մինչեւ երեկոյ զբաղեցնել, ի՞նչ գործի ալ որ ըլլայ, զի այսպիսի չարաչար աշխատանք մը, ո՛ւր որ ալ ըլլայ, ո՛ր գործի մէջ ալ որ ըլլայ, չբնենք թոքախտի, ուրիշ անտերու ալ կ'ենթարկէ մանուկը։ Ի վերջոյ ըսենք թէ թոքախտը նոյնքան տարածուած չէ գորգագործ կեդրոններու մէջ, որքան տարածուած է ոչ-գորգագործ կեդրոններու մէջ։ Վարակման պատճառն ուրիշ տեղ պէտք է փնտռել։

Ասանկ փցուն ու անտեղի պատճառներ պէտք չէ որ մեր գորգագործները կասեցնեն իրենց ընարած շահաւէտ ասպարէզին մէջ, թո՛ղ աչքերնին չբռնեն բանան ու տեսնեն թէ Պարսիկները ո՞րչափ սիրով փարած են իրենց ազգային ճարտարարուեստին, և ինչպէս Ամերիկայի տղաներն ու Եւրոպայի ֆրանսիներն ու քուրդները հեղեղներու պէս կը վազեն անոնց երկիրը։ Մենք ինչ պակաս ունինք անոնցմէ ետ մնալու, չենք կրնար մեր բուրդերուն տեսակը աղնուացնել, մեր ներկարարութիւնը զարգացնել, գոյներու դաշնաւորութեան գաղտնիքը իւրացնել, մանաւանդ որ Կայսերական կառավարութիւնն ալ իր հայրական հոգածութեամբ ամէն գիւրութիւն կ'ընծայէ այս նպատակաւ։

ՍԻՄՈՆ ԶԷՕՄԼԷՔՃԵԱՆ

ՄԱՆԶՈՒՄԷԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆՑ ԲԱԺԻՆԸ

ԵՊԵՆԴԱԿՈՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Երէկ, Սկիւտար Լիթմէքճեանները բնակարանին մէջ բարեկամներու և ազգականներու ներկայութեանը տեղի ունեցաւ նշանախօսութեան հանդէսը Ուրլայի գայմագամի օգնական Արմենակ էֆ. Քիրէճեանի, Օր. Արշակուհի Լիթմէքճեանի հետ։ Մեր շնորհաւորութիւնները։

×

Անցեալ կիրակի Գնալը կղզի Գորեան Յակոբ էֆ.ի բնակարանին մէջ տեղի ունեցաւ նշանախօսութեան հանդէսը Օննիկ էֆ. Ամիրեանի, Օր. Հայկանոյշ Տ. Յակոբեանի հետ։ Ամիրեան էֆ. պաստուար, գործունեայ և գրասէր երիտասարդ մըն է։ Եւ Օր. Հայկանոյշ, որ քեռորդին է Յակոբ էֆ. Գորեանի, համեստ ու տանտիկին օրիորդի մը բարեմասնութիւնները կը միացնէ իր վրայ։

×

Անցեալ կիրակի տեղի ունեցաւ Սամաթիոյ Աշեանց բնակարանին մէջ նշանախօսութիւնը Օր. Խորիկ Աշեանի Տիար Արտաշէս Սէմերճեանի հետ։

ՀԱՐՍԱՆԵՔ

Երկուշաբթի առաւ. Սկիւտարի Ս. Խաչ եկեղեցիին մէջ տեղի ունեցաւ պսակադրութեան հանդէսը Յարութիւն էֆ. Յակոբեանի, Օր. Բրաքիտ Սեմէանի հետ, կնքահայրութեամբ փեսին բարեկամներէն Պարտիզակցի Նշան աղայի և ներկայութեամբ երկու կողմի ազգականներու և բարեկամներու։

×

Բշ. օր ժամը 7ին Բերայի Ս. Յարութիւն եկեղեցիին մէջ պսակուեցան Օր. Արզուհի Թ. Վարդերեսեան և Պ. Թորոս Գուլումճեան, ձեռամբ Տ. Սահակ քահանայի։

×

Տիար Աւետիս Մանուկեանի Օր. Հայկանոյշ Ճանիկեանի հետ պսակադրութեան հանդէսը տեղի ունեցաւ Մայր եկեղեցւոյ մէջ, կնքահայրութեամբ Տիար Յարութիւն Ճանիկեանի։

ՄԱՀ

Ցուլիս 2, շաբաթ օրը, Տիարպէքիրի մէջ մեռաւ Պ. Տիրան Զուլֆեան։

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿ

Կ. ՊՈԼՍՈՅ

(1905 2 օգոստոս Երեքշաբթի)

ՑՈՐԵՆ

Ներսակ Առաջին օրէն	39	փար	
» երկրորդ	»	38	»
Մախլութ	»	34-36	»
Զալտարլը	»	31-32	»
Սէրթ առաջին, օրէն		37	փր.
» միջին տեսակ		35-36	»

Այսօր ժամանեց 5 վագոն ցորեն Ա. Նաստոլ և 8 վագոն Բումէլի։

ԱԼԻՒՐ

Տեղական քրքում Ա. պարկը 74-75 ղ

» » Բ. » 72 »

ԹԷՓ

Օխան 17½ փարա։

ԳԱՐԻ

Քէօսէէնէճ 12¾—13 ղրշ. գրիւ

Մէրսին և Բումէլի 11¼-12¾ ղրշ. գրիւ։

ՄԷՃԷԼԼԷ

ԿԱՄ

ՕՍՄ. ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ՕՐԻՆԱԳԻՐՔ

Թարգմանեց

Ա. ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ ԹՈԹՎԱՅԵԱՆ

Ձեղչեալ գին 30 ղրուշ

Հայերէն թարգմանութիւնը, բնագրին արտասանութեան հետ դէմ առ դէմ տպուած, 30 ղրշ.ի կը ծախսուի Ց. Մ. Սեթեան կազմատուն-Թղթավաճառանոցը, Զագմագճըլար, Զիւմպիւլիւ խանի դրան կից։ Գաւառական յանձնարարութիւնք փութով կը կատարուին։ Թղթատարի ծախքն է 6 ղրշ.։

ՀԱՒԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ

ԹԱՐՄ ԵՒ ԱՆԵՂԾ ՀԱՒԿԻԹՆԵՐ ՈՒՆԵՆԱԼՈՒ ԳԱՂՏՆԻՔԸ

Դ.— Թեւախառն ալի, աւազախառն ածխափոշիի, յարդի, ալիւրի և խիրի մէջ հաւկիթներու չարք չարք սաւորումը անոնց թարմութիւնը ապահովող միջոցներէն մէկը համարուած է։ Ոմանք այս կարգէն կը դասեն նաեւ փայտի սղոցուքը, սակայն պէտք է ըսել թէ ասիկա աղէկ յանձնարարական մը չէ, քանի որ այս մարմնէն ախորժ հոտ մը առաջ կուգայ ուրիկ հաւկիթը։

Այս մարմիններով հաւկիթին թարմութիւնը ապահովելու համար նոյն մարմիններու թանձր խաւով մը պէտք է ծածկել հաւկիթները։

Ե.— Պէտք է նախապէս ծակոտկէն գիտակներ ընտրել ու այս ծակերուն մէջ հաւկիթները զետեղել և կտաւով մարած էինք մոխիրի, յարդի և փոշիացած կիրի գործածութիւնը, սակայն այս մարմինները հաւկիթներուն դէշ և անախորժ համ մը ստանալուն պատճառ կը հանդիսանան։

Վերջերս սիլիքաս sը բօդասիօմով պատրաստուած լուծաջուրերով թարմ և անեղծ հաւկիթներ ունենալու փորձեր կը կատարուին, սակայն դժբախտաբար այս փորձերը դեռ կատարելութեան հասած չեն։ Ո՛րքան որ ալ միջոցները փոխուին, դարձեալ հաւկիթներուն զով և խոնաւութենէ զերծ տեղերուն մէջ պահելը անոնց թարմութիւնը երկարող գլխաւոր և էական միջոցներէն մէկն է։

ՀՐԱՆՏ Ս. ՏԱՆՑԻԿԵԱՆ

մասնագէտ

երկրագործական գիտութեանց

ՅԷՐ ԵՒ ՑՆՕՐԷՆ

ՕՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱԲՍԷՐԵԱՆ